

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ
BIURO KOORDYNACJI KSZTAŁCENIA KADR

743 [01] / SZ / MEN / Improve / 1999

PROGRAM NAUCZANIA DLA ZAWODU
KRAWIEC, 743 [01]

Zatwierdzam

Minister Edukacji Narodowej

w/w MINISTRA
PODSZKRETARZ STANU
Włodzisław Książek

Warszawa, 1999

Dokumentację opracowali:

Elżbieta Czapnik Maria Opawska	Materiałoznawstwo odzieżowe
Maria Opawska	Plastyczne projektowanie odzieży
Ewelina Śmiszkiewicz	Podstawy modelowania form odzieży
Elżbieta Czapnik Ewelina Śmiszkiewicz	Technologia odzieży
Anna Kotudo	Użytkowanie komputera
Elżbieta Czapnik Leokadia Jugiel Ewelina Śmiszkiewicz	Wytwarzanie odzieży – zajęcia praktyczne
Teresa Buczyńska Małgorzata Płatkowska	Zarys wiedzy o gospodarce

Redakcja:

Janusz Mos

Recenzenci:

dr Kazimierz Stojek

dr inż. Marian Rybicki

inż. Eamon Earley – konsultant (Irlandia)

1. OPIS ZAWODU

1.1 Zakres pracy KRAWCA:

- przygotowanie materiałów odzieżowych do rozkroju i montażu elementów w gotowy wyrób,
- wykonanie wyrobów odzieżowych,
- obsługiwanie i konserwowanie maszyn i urządzeń stosowanych w konfekcjonowaniu odzieży.

1.2 Umiejętności zawodowe stanowiące kwalifikacje w zawodzie

W wyniku zorganizowanego kształcenia uczniów będzie umiał:

1.2.1 w zakresie przygotowania do zawodu KRAWCA:

- dobrać materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych z uwzględnieniem funkcji użytkowych i zasad konserwacji,
- wykonać rysunki układów szablonów na materiałach odzieżowych,
- wykonać podstawowe wyroby odzieżowe w kolejnych etapach procesu technologicznego,
- obsługiwać typowe maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych oraz je konserwować,
- zastosować oprzyrządowanie maszyn szyjących stosownie do operacji technologicznej,
- korzystać z urządzeń do transportu półfabrykatów i wyrobów gotowych,
- zastosować przepisy bhp, ppoż. oraz ochrony środowiska w procesie technologicznym wyrobów odzieżowych,
- obliczać koszty wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- przewidywać zależnie od rodzaju stanowiska pracy zagrożenia dla człowieka i środowiska przyrodniczego oraz zapobiegać im.

1.2.1 w zakresie przygotowania ogólnozawodowego:

- organizować własną pracę,
- współdziałać z innymi pracownikami,
- pozyskiwać informacje o rynkach materiałów odzieżowych oraz producentach nowoczesnego parku maszynowego,
- podejmować samodzielną działalność gospodarczą,
- korzystać z różnych źródeł informacji naukowo - technicznej, dokształcać się samodzielnie i doskonalić swoje umiejętności,
- poczuwać się do odpowiedzialności za jakość wykonanej pracy, jej bezpieczny przebieg oraz wpływ na środowisko przyrodnicze,

1.3 Wymagania psychofizyczne

Kandydat do zawodu KRAWCA powinien charakteryzować się:

- sprawnością ruchową kończyn dolnych i górnych,
- zdolnością odtwarzania kształtu brył,
- wrażliwością estetyczną,
- zrównoważonym systemem nerwowym,
- dobrą lub korygowalną ostrością wzroku.

1.4 Przeciwwskazania zdrowotne

Przeciwwskazaniami do wykonywania zawodu KRAWCA są:

- krótkowzroczność powyżej 8 dioptrii,
- nadwzroczność nie poddająca się korekcji,
- nieprawidłowe widzenie barw,
- zaburzenia równowagi i świadomości,
- uszkodzenie narządu słuchu,
- boczne skrzywienie kręgosłupa,
- choroby alergiczne,
- przewlekłe choroby układu oddechowego.

2. PLAN NAUCZANIA

SZ

Szkola zasadnicza
zawód:krawiec

Podbudowa programowa: szkoła podstawowa

L.P.	Zajęcia edukacyjne	K L A S A			Liczba godzin tygodniowo w cyklu nauczania
		I	II	III	
		Liczba tygodni nauki			
		38	38	36	
		Liczba godzin tygodniowo			
1	Język polski	3	2	2	7
2	Język obcy	2	2	2	6
3	Matematyka	2	2	2	6
4	Przysposobienie obronne	1	1	-	2
5	Wychowanie fizyczne	3	3	2	8
6	Wiedza o społeczeństwie	-	1	-	1
7	Historia	1	1	-	2
8	Fizyka	1	1	-	2
9	Chemia		1	1	2
10	Ochrona i kształtowanie środowiska	1	-	-	1
11	Religia/Etyka	2	2	2	6
Godziny do dyspozycji wychowawcy		1	0,5	0,5	2
Razem godzin przedmiotów ogólnokształcących		17	16,5	11,5	45
LP.	Przedmioty (moduły) zawodowe	I	II	III	Razem
12	Materialoznawstwo odzieżowe	3	-	-	3
13	Plastyczne projektowania form odzieży	2	2	-	4
14	Podstawy modelowania form odzieży	1	1	2	4
15	Technologia odzieży	2	2	1	5
16	Użytkowanie komputera	-	-	2	2
17	Wytwarzanie odzieży - zajęcia praktyczne	5	8,5	13,5	27
Razem godzin przedmiotów (modułów) zawodowych		13	13,5	18,5	45
18	Zarys wiedzy o gospodarce	-	1	1	2
Razem		30	31	31	92

Uwaga: przewiduje się zajęcia fakultatywne i doskonalące

3. UWAGI NA TEMAT TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO

Kształcenie ogólne realizowane w ramach przedmiotów ogólnokształcących wspomaga proces kształcenia zawodowego. Przyczynia się do rozumienia problematyki technicznej i ekonomicznej. Wydaje się uzasadnionym, aby:

- na lekcjach chemii umożliwić uczniom zapoznanie się w zakresie ogólnym z technologiami włókien chemicznych, właściwościami środków wybielających, impregnujących czy uszlachetniających oraz z zachowaniem się włókien wobec środków chemicznych (korelacja z modułem MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE),
- na lekcjach fizyki uczniowie mogli pogłębić swoją ogólną wiedzę z zakresu dynamiki pracy maszyn szyjących, krojących, prasowniczych i transportowych (korelacja z modułem TECHNOLOGIA ODZIEŻY, WYTWARZANIE ODZIEŻY),
- na lekcjach historii i języka polskiego zwracać uwagę na ubiory postaci historycznych i literackich, charakterystyczne dla danego okresu (korelacja z modułami PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY, PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY),
- na lekcjach matematyki korelować treści zadań z sytuacjami zadaniowymi w module PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY (wyrażenia algebraiczne, udziały procentowe, działania na ułamkach, kreślenie figur geometrycznych, symetrycznych, stycznych itp.).

4. ORGANIZACJA PROCESU KSZTAŁCENIA

Treści kształcenia zawodowego ujęte są w następujących modułach:

- ogólnozawodowym: ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE, UŻYTKOWANIE KOMPUTERA,
- zawodowych odzieżowych:
 - MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE,
 - PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY,
 - PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY,

- TECHNOLOGIA ODZIEŻY,
- WYTWARZANIE ODZIEŻY (zajęcia praktyczne).

Program modułu WYTWARZANIE ODZIEŻY - (zajęcia praktyczne) powinien być opracowany wspólnie przez szkołę i pracodawcę. Zajęcia należy zorganizować w warsztatach szkolnych lub laboratoriach z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem umożliwiającym ukształtowanie umiejętności uczniów założonych w dokumentacji programowej. Program zajęć powinien być zindywidualizowany uwzględniający zainteresowania uczniów i plany dotyczące pracy zawodowej.

4.1 Metody kształcenia

Do realizacji procesu kształcenia należy dobrać odpowiednie metody kształcenia, aktywizujące procesy myślowe uczniów. Widząc nauczyciela w roli organizatora procesu uczenia się uczniów, proponuje się stosowanie następujących metod:

- projektów,
- tekstu przewodniego,
- metaplanu,
- sytuacyjnych (przypadków, inscenizacji, gry dydaktyczne),
- odroczonego wartościowania (metoda Osborna i Gordona)

oraz zabiegów dydaktycznych, które mogą składać się na strategię zwaną nauczaniem problemowym (metoda odkryć, metoda wynalazcza, metoda optymalnego planu działania).

4.2 Formy organizacyjne kształcenia

Formy organizacyjne kształcenia powinny być powiązane z przyjętym modelem kształcenia - ówczesniowy, laboratoryjny.

Moduły MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE oraz PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY powinny być prowadzone z grupami do 15 uczniów, w blokach dwugodzinnych, w module MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE w klasie drugiej - jednogodzinnym.

Zajęcia w module PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY należy prowadzić w blokach dwugodzinnych.

Zajęcia w module „WYTWARZANIE ODZIEŻY ” należy prowadzić w grupach do 10 uczniów.

4.3 Ewaluacja procesu kształcenia

Ewaluacja jest procesem złożonym, polegającym na zbieraniu informacji, ich interpretacji i określeniu na tej podstawie potrzebnych zmian.

Ewaluacja obejmuje:

- p o m i a r efektywności kształcenia,
- o s ą d uzyskanych wyników;
- d e c y z j ę o przeprowadzeniu zmian ukierunkowanych na podniesienie poziomu efektów kształcenia.

Pomiar dydaktyczny w modułach zawodowych został zaplanowany w postaci następujących badań:

1. d i a g n o s t y c z n y c h (diagnozujących) przeprowadzonych „na wejściu” do poszczególnych modułów. Badania te pozwalają na ustalenie diagnozy co do poziomu wiadomości i umiejętności niezbędnych uczniom do podjęcia nauki w kolejnych modułach, mają najczęściej charakter testów pisemnych,
2. f o r m a l n y c h (kształtujących) mających na celu dokonanie bieżącej oceny poziomu wiadomości i umiejętności. Badania te mogą mieć formę obserwacji pracy uczniów, analizę wytworów tej pracy, oraz testów pisemnych i praktycznych typu próba pracy,
3. s u m a t y w n y c h (sumujących) mających na celu określenie poziomu ukształtowanych umiejętności po zakończeniu kształcenia w modułach jednostkowych i ogólnych. W badaniach tych powinny być wykorzystane zarówno zadania praktyczne typu próba pracy jak i testy pisemne.

Wyniki z badań sumatywnych w poszczególnych modułach stanowią podstawę do wydania zaświadczeń - certyfikatów informujących o poziomie umiejętności ucznia ukształtowanych w danym module. Przewiduje się wydawanie certyfikatów po tych modułach ogólnych, w których następuje bezpośrednio

kształtowanie umiejętności wchodzących w zakres kwalifikacji zawodowych. Są to następujące moduły: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE, PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY, TECHNOLOGIA ODZIEŻY, WYTWARZANIE ODZIEŻY.

4.4 Warunki technodydaktyczne organizacji kształcenia

Proces kształcenia przewidziany w modułach zawodowych wymaga określonej bazy technodydaktycznej, którą powinny stanowić pomieszczenia wyposażone w odpowiednie pomoce dydaktyczne, materiały dydaktyczne, techniczne środki dydaktyczne oraz dydaktyczne środki pracy. Powinny funkcjonować pracownie:

1. projektowania i modelowania form odzieży wyposażone w uczniowskie i nauczycielskie stanowiska do kreślenia, umożliwiające prowadzenie zarówno zajęć z całą klasą jak i z grupami klasowymi w modułach: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY, PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY I TECHNOLOGIA ODZIEŻY,
2. laboratorium wyposażone w stanowiska laboratoryjne do identyfikacji surowców włókienniczych i badań podstawowych wskaźników użytkowych materiałów odzieżowych, do prowadzenia zajęć ćwiczeniowych z grupami klasowymi w module MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE,
3. laboratoriów lub warsztatów szkolnych do prowadzenia zajęć praktycznych w module WYTWARZANIE ODZIEŻY,
4. pracowni komputerowej w której odbywać się będą zajęcia modułu UŻYTKOWANIE KOMPUTERA, PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY.

Wyposażenie technodydaktyczne poszczególnych pomieszczeń przedstawione jest szczegółowo w każdym z modułów ogólnych składających się na dokumentację programową kształcenia zawodowego.

4.5 Warunki kadrowe

Prawidłowa realizacja procesu kształcenia i osiągnięcie założonych w dokumentacji celów kształcenia są możliwe w szkołach z przygotowaną merytorycznie i metodycznie kadrą nauczycieli.

Nauczyciele kształcenia zawodowego, wobec zachodzących zmian w przemyśle odzieżowym, wynikających z zastosowania nowych materiałów odzieżowych, nowych technologii czy ze zmiany organizacji pracy, powinni przygotować uczniów do podjęcia pracy na wielu stanowiskach o podobnej technologii wytwarzania. Powinni pamiętać, że przed absolwentem szkoły stawiane będą ciągle nowe zadania zawodowe i rosnące wymagania pracodawców. Wielokrotnie też będzie musiał sam uzupełniać swoją wiedzę i kwalifikacje. Dlatego tak ważne wydaje się kształtowanie postaw badawczych i innowacyjnych uczniów już w szkole.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

M

CELE KSZTAŁCENIA

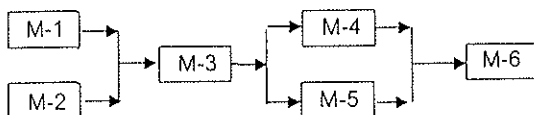
W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- rozpoznawać podstawowe rodzaje włókien naturalnych i chemicznych,
- porównać włókna naturalne i chemiczne pod względem ich zalet i wad,
- rozpoznać podstawowe wyroby liniowe: nitki i nici szwalne,
- dobrać nici do szycia określonego materiału odzieżowego,
- rozpoznać podstawowe rodzaje płaskich materiałów pochodzenia tekstylnego,
- rozpoznać podstawowe rodzaje płaskich materiałów pochodzenia niewłókienniczego,
- rozpoznać podstawowe cechy materiałów decydujące o ich przydatności na odzież,
- dobrać materiały z punktu widzenia wartości użytkowej odzieży jako kompozycji materiałowej oraz technologii wytwarzania,
- dobrać sposób konserwacji do określonego wyrobu odzieżowego,
- rozróżniać znaki informacyjne określające warunki konserwacji wyrobów odzieżowych.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas (godz)	Klasa I
M-1	Włókna naturalne	16	
M-2	Włókna chemiczne	14	
M-3	Nitki i nici odzieżowe	8	
M-4	Materiały pochodzenia tekstylnego	26	
M-5	Materiały pochodzenia niewłókienniczego	14	
M-6	Właściwości materiałów decydujące o ich przydatności na odzież	18	
Do dyspozycji nauczyciela		18	
Razem:		114	

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

- sprzęt audiowizualny: telewizor, magnetowid, epidiaskop lub grafoskop,
- videoteka o tematyce określonej w modułach jednostkowych,
- ekran,
- wieszaki do plansz,
- mikroskopy biologiczne z pełnym osprzętem,
- biblioteka wyposażona w literaturę zawodową,
- regały i szafy do przechowywania zestawów przeźroczcy, foliogramów, kaset video, katalogów, podręczników i sprzętu laboratoryjnego,
- biała tablica,
- stanowiska pracy dla nauczyciela i uczniów.

LITERATURA

- Chyrosz M, Zembowicz-Sułkowska E., "Materiałoznawstwo odzieżowe", WSiP 1992
- Czolnik H., "Nowoczesne maszyny przędzalnicze. Niedoprzędzarki.", WSiP 1985
- Czolnik H., "Nowoczesne maszyny przędzalnicze. Czesarki.", WSiP 1987
- Działara H., "Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ." WSiP 1989
- Filipiak I., Kowalczyk K., "Konfekcjonowanie dzianin. Podręcznik dla ZSZ.", WSiP 1989
- Lewiński J., Suszek M., "Tkactwo" Część I, WSiP 1993
- Frontczak I., Wnuk J., "Tkactwo" Część II, WSiP 1993
- Szarek H., "Konserwacja wyrobów włókienniczych" Część I
- Furmańska A., "Konserwacja wyrobów włókienniczych" Część II
- Praca zbiorowa, "Materiałoznawstwo włókiennicze dla ZSZ", WSiP 1991
- Nycz E., Owczarz R., Średnicka L., "Budowa tkanin", WSiP 1990
- Panek W., Turek K., "Technologia tkactwa dla ZSZ", WSiP 1990
- Tomsa A., "Wykończalnictwo włókiennicze. Podręcznik dla ZSZ.", WSiP 1989
- Waśniewski S., "Dziewiarstwo maszynowe", WSiP 1988
- Polskie Normy tematycznie związane z programem materiałoznawstwa odzieżowego.
- Czasopisma zawodowe.
- Encyklopedia techniki. Przemysł lekki, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1986

Wymienioną literaturę należy na bieżąco aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Oceny poziomu umiejętności uczniów należy dokonywać poprzez badania diagnostyczne, kształtujące i sumatywne. Badania diagnostyczne i kształtujące należy prowadzić podczas obserwacji uczniów w czasie zajęć dydaktycznych w poszczególnych modułach oraz na zakończenie modułów jednostkowych.

Badania sumatywne należy przeprowadzić po module M-1 oraz po module M-5 (z zakresu modułów M-2 do M-5) celem nadania certyfikatów umiejętnościowych.

INNE INFORMACJE

Ze względu na konieczność wyposażenia uczniów w podstawy wiedzy z zakresu doboru materiałów i dodatków przeznaczonych na odzież i komponowania zestawów tych materiałów o różnych właściwościach, dominującymi metodami kształcenia będą ćwiczenia i metoda projektów.

Uczniowie powinni samodzielnie analizować dobór materiałów i dodatków konfekcyjnych jak nici, wkłady ocieplające, podszewki itp., by zachowane były wartości użytkowe odzieży.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Moduł jednostkowy: WŁÓKNA NATURALNE

M-1

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zaklasyfikować włókna do odpowiedniej grupy,
- określić właściwości chemiczne i fizyczne włókien naturalnych,
- porównać włókna na podstawie oceny organoleptycznej,
- porównać wady i zalety włókien naturalnych
- ocenić wpływ właściwości włókien naturalnych na właściwości wyrobów włókienniczych,
- porównać włókna ponowne i wtórne pod względem ich właściwości,
- określić zastosowanie włókien nieorganicznych do produkcji materiałów włókienniczych,
- dokonać wstępnej identyfikacji włókien metodą spalania.

Uwaga: Podczas identyfikacji włókien metodą spalania należy zwracać uwagę na zasady bezpiecznej pracy!

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Klasyfikacja włókien. Właściwości włókien
 - Włókna roślinne - celuloza jako podstawowy składnik, jej otrzymywanie, właściwości, i zastosowanie.
 - Właściwości fizyko-chemiczne włókien roślinnych i ich wpływ na właściwości wyrobów włókienniczych.
 - Włókna zwierzęce - białko, jako tworzywo włókien.
 - Właściwości fizyko-chemiczne włókien zwierzęcych i ich wpływ na właściwości wyrobów włókienniczych - odzieżowych.
 - Włókna nieorganiczne.
 - Włókna ponowne i wtórne.
 - Wstępna identyfikacja włókien metodą spalania.
 - Ocena organoleptyczna włókien.
-

CZAS: 16 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- kolekcja:
 - włókien naturalnych,
 - wyrobów z włókien naturalnych,
 - włókien nieorganicznych,
 - wyrobów z włókien nieorganicznych,
- foliogramy i plansze ilustrujące:
 - podział włókien,
 - widoki wzdłużne i poprzeczne włókien naturalnych,
 - budowę morfologiczną włókien naturalnych,
- filmy dydaktyczne prezentujące:
 - otrzymywanie włókien naturalnych i przygotowanie ich do przerobu,

POMIAR DYDAKTYCZNY

- obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń,
 - zestaw zadań typu esej techniczny i wyboru wielokrotnego.
-
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Z jakiego rodzaju włókien należy wykonać tkaniny przeznaczone na odzież szpitalną? Uzasadnij to.
2. Scharakteryzuj właściwości włókien wełny owczej i określ ich zastosowanie do produkcji tkanin odzieżowych.
3. Określ właściwości fizyczne włókien jedwabiu naturalnego i ich wpływ na właściwości wyrobów.
4. Z otrzymanego zestawu próbek wybierz włókna pochodzenia zwierzęcego. Uzasadnij swój wybór.

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- papier i piśak,
- zestaw próbek włókien naturalnych.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 40 min.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Moduł jednostkowy: WŁÓKNA CHEMICZNE

M-2

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zaklasyfikować włókna chemiczne do odpowiedniej grupy,
- określić właściwości chemiczne i fizyczne włókien,
- porównać włókna na podstawie oceny organoleptycznej,
- porównać wady i zalety włókien naturalnych i chemicznych,
- ocenić wpływ właściwości włókien chemicznych na właściwości wyrobów włókienniczych,
- porównać włókna ponowne i wtórne pod względem ich właściwości,
- określić zastosowanie włókien nieorganicznych do produkcji materiałów włókienniczych,
- dokonać wstępnej identyfikacji włókien metodą spalania.

Uwaga: Podczas identyfikacji włókien metodą spalania należy zwracać uwagę na zasady bezpiecznej pracy!

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Klasyfikacja włókien.
 - Właściwości i znaczenie włókien chemicznych.
 - Właściwości fizyko-chemiczne włókien sztucznych.
 - Zastosowanie włókien sztucznych na wyroby włókiennicze - odzieżowe.
 - Właściwości fizyko - chemiczne włókien syntetycznych.
 - Zastosowanie włókien syntetycznych na wyroby włókiennicze - odzieżowe.
 - Włókna nieorganiczne.
 - Mikrowłókna.
 - Włókna ponowne i wtórne.
 - Nazwy handlowe włókien chemicznych.
 - Wstępna identyfikacja włókien metodą spalania.
 - Ocena organoleptyczna włókien.
-

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- kolekcja:
 - włókien chemicznych,
 - wyrobów z włókien chemicznych,
 - włókien nieorganicznych,
 - wyrobów z włókien nieorganicznych,
- foliogramy i plansze ilustrujące:
 - podział włókien,
 - wiązki wzdłużne i poprzeczne włókien chemicznych,
- filmy dydaktyczne prezentujące:
 - otrzymywanie włókien chemicznych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń,
 - zestaw zadań typu esej techniczny i wyboru wielokrotnego.
-
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Jakie ujemne cechy wyrobów wynikają z niskiej higroskopijności włókien syntetycznych?
 2. Jakie właściwości włókien poliamidowych są szczególnie wartościowe dla wyrobów odzieżowych?
 3. Z otrzymanego zestawu próbek wybierz włókna celulozowe. Uzasadnij swój wybór.
-
-

WARUNKI DLA UCZNIA

- papier i pisak,
- zestaw próbek włókien chemicznych.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 20 min.
Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Moduł jednostkowy: NITKI I NICI ODZIEŻOWE

M-3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ocenić wpływ etapów otrzymywania nitki na jakość produktu finalnego,
- porównać podstawowe rodzaje nitki pod względem ich właściwości,
- wykazać wpływ właściwości nitki na właściwości wyrobów włókienniczych,
- posługiwać się numeracją nici szwalnych,
- dobrać nici do szycia określonego materiału przeznaczonego na odzież lub inne wyroby tekstylne.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Zasady wytwarzania nitki z włókien odcinkowych i ciągłych.
- Sposoby skręcania nitki.
- Masa liniowa nitki - systemy numeracji.
- Właściwości nitki i ich wpływ na właściwości wyrobów włókienniczych.
- Rodzaje nici odzieżowych, nazwy handlowe.
- Metody wykończania nici odzieżowych.
- Zasady doboru nici do konfekcjonowania różnych wyrobów tekstylnych.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- zestaw plansz lub foliogramów przedstawiających:
 - schemat przędzenia włókien odcinkowych,
 - podział nitki,
- katalog nici szwalnych,
- filmy dydaktyczne prezentujące:
 - proces przędzenia włókien,
 - proces otrzymywania nici szwalniczych,
- kolekcja materiałów przeznaczonych na różne wyroby tekstylne.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń,
- zestaw zadań typu rozprawka oraz krótkiej odpowiedzi.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Oblicz masę liniową nitki o długości 100m i masie 10g.
2. Określ cechy charakterystyczne zwykłej nitki wielokrotnej.
3. Jak zmienia się wytrzymałość nitek przy zwiększaniu liczby skrętów na jednostkę długości?
4. Wymień rodzaje nici odzieżowych.
5. W jaki sposób *preparuje* się nici z włókien syntetycznych by usprawnić proces szycia? Wymień kilka nazw handlowych nici syntetycznych.
6. W jaki sposób określa się przydatność konfekcyjną nici?

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- papier i pisak.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 30 min.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

**Moduł jednostkowy: MATERIAŁY POCHODZENIA
TEKSTYLNEGO**

M-4

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- rozróżnić na podstawie oceny organoleptycznej materiały pochodzenia tekstylnego:
 - tkaniny,
 - dzianiny,
 - wyroby plecione,
 - włókniny,
 - przędziny,
 - filce,
 - laminaty,
 - skóropodobne,
 - futra sztuczne,
- dobrać nazwę splotu zasadniczego do tkanin i dzianin,
- scharakteryzować właściwości użytkowe: wytrzymałościowe, estetyczne i higieniczne, płaskich materiałów tekstylnych w zależności od użytego surowca, splotu i wykończenia.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Zasada powstawania tkanin.
- Podstawowe sploty tkackie i ich parametry (sploty: panama, rypsowy, atlasowy, skośny, płócienny).
- Wpływ splotu na właściwości tkanin.
- Wyroby pasmanteryjne - tkane.
- Surowce do wytwarzania dzianin.
- Procesy wytwarzania dzianin.
- Podstawowe sploty dziewiarskie i ich parametry (sploty: lewoprawy, dwuprawy, dwulewy, trykotowy i łańcuszkowy).
- Podstawowe procesy wykończania tkanin i dzianin.
- Różnice w konfekcjonowaniu tkanin i dzianin.
- Forma handiowa tkanin i dzianin.
- Dodatki krawieckie z nitek: materiały podszewkowe, usztywniające i wzmacniające.
- Wyroby plecione: tiule, koronki i taśmy pasmanteryjne.
- Włókniny i przędziny.
- Filce, laminaty, materiały skóropodobne i futra sztuczne.

CZAS: 26 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- kolekcje próbek materiałów pochodzenia tekstylnego zgodnie z wymienionymi w celach kształcenia,
- Filmy dydaktyczne z zakresu technologii:
 - procesu powstawania tkanin,
 - procesów powstawania wyrobów plecionych,
 - procesów powstawania włóknin i przędzin,
- fotiogramy lub plansze ilustrujące:
 - podział splotów tkackich,
 - podział splotów dziewiarskich,
 - podział właściwości materiałów pochodzenia tekstylnego przeznaczonych na odzież,
- tekstowe źródła informacji z zakresu materiałów pochodzenia tekstylnego: podręczniki, czasopisma, normy.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- zestaw zadań typu: esej techniczny, wyboru wielokrotnego, krótkiej odpowiedzi.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Rozpoznaj otrzymane materiały odzieżowe. Określ rodzaj splotu.
2. Określ różnice w konfekcjonowaniu tkanin i dzianin.

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- papier i pisak,
- wzorniki trzech rodzajów materiałów odzieżowych o wymiarach 20cm x 20cm.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 30 min.
Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: **KRAWIEC**

Moduł ogólny: **MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE**

Moduł jednostkowy: **MATERIAŁY POCHODZENIA
NIEWŁÓKIENNICZEGO**

M-5

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- scharakteryzować własności użytkowe materiałów pochodzenia niewłókienniczego przeznaczonych na odzież takich jak:
 - folie,
 - skóry,
 - futra,
- scharakteryzować właściwości dodatków konfekcyjnych i zdobniczych stosowanych w odzieży:
 - guziki,
 - klamery,
 - napy,
 - fiszbiny,
 - zamki błyskawiczne i inne,
- określić właściwości konfekcjonowania materiałów oraz dodatków konfekcyjnych i zdobniczych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Folie odzieżowe i materiały powlekane.
- Skóry zwierzęce przeznaczone na odzież.
- Futra zwierzęce przeznaczone na odzież.
- Właściwości konfekcjonowania materiałów pochodzenia niewłókienniczego..
- Ćwiczenia w zestawianiu dodatków do podstawowych asortymentów odzieży.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- kolekcje materiałów pochodzenia niewłókienniczego:
 - folii przeznaczonych na odzież,
 - skór,
 - futer naturalnych,

- kolekcje dodatków konfekcyjnych i zdobniczych:
 - guzików,
 - kłamek,
 - nap,
 - fiszbinów,
 - zamków błyskawicznych i innych,
- rysunki modelowe i żurnalowe,
- katalogi i żurnale.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń,
 - zestaw zadań typu rozprawka, wyboru wielokrotnego, krótkiej odpowiedzi.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Nazwij otrzymane dodatki krawieckie i określ ich rolę w odzieży.
2. Określ warunki konfekcjonowania folii odzieżowej.

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- papier i pisak,
- zestaw kilku dodatków np.: napy, fiszbiny, guziki "na nóżce".

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 20 min.

Zadanie należy wykonać w sposób zadowolający nauczyciela.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Moduł jednostkowy: WŁAŚCIWOŚCI MATERIAŁÓW
DECYDUJĄCE O ICH
PRZYDATNOŚCI NA ODZIEŻ.

M-6

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- określić właściwości fizyko-chemiczne materiałów,
- określić właściwości biofizyczne materiałów,
- określić właściwości estetyczne materiałów,
- określić właściwości konfekcjonowania materiałów,
- dobrać ściegi maszynowe i ręczne do konfekcjonowania różnych materiałów przeznaczonych na odzież,
- ocenić organoleptycznie przeznaczenie materiałów pochodzenia tekstylnego i niewłókienniczego na odzież,
- określić warunki konserwacji odzieży jako kompozycji materiałów o różnych właściwościach,
- rozróżnić znaki ostrzegawcze i informacyjne określające warunki konserwacji wyrobów odzieżowych,
- wyjaśnić znaczenie właściwego magazynowania materiałów.

TRZĘCI KSZTAŁCENIA

- Właściwości fizyko-chemiczne materiałów.
- Właściwości biofizyczne materiałów.
- Właściwości estetyczne materiałów.
- Właściwości konfekcjonowania materiałów.
- Ściegi maszynowe i ręczne stosowane do konfekcjonowania materiałów przeznaczonych na odzież.
- Odplamianie odzieży z zanieczyszczeń np.: krwią, tłuszczem, napojami, itp.
- Pranie materiałów odzieżowych z różnych materiałów.
- Ocena kurczliwości i wybarwienia materiałów przed i po praniu.
- Zasady suszenia wyrobów z dzianin.
- Zasady prasowania na sucho i mokro.
- Znaki informacyjne o warunkach konserwacji wyrobów odzieżowych.
- Magazynowanie wyrobów odzieżowych.

CZAS: 18 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- kolekcja materiałów odzieżowych,
- próbники ściegów maszynowych i ręcznych,
- foliogramy lub plansze ilustrujące:
 - znaki informacyjne o warunkach prania, prasowania, suszenia wyrobów odzieżowych,
 - wszywki ostrzegawcze do materiałów odzieżowych,
- wzorniki materiałów niewłaściwie konserwowanych,
- tekstowe źródła informacji z zakresu określonego treściami kształcenia: podręczniki, normy, katalogi.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- zestaw zadań typu esej techniczny, wyboru wielokrotnego.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Rozpoznaj znaki ostrzegawcze i informacyjne dotyczące konserwacji umieszczone na wszywce bluzki.
2. W jaki sposób należy usunąć plamę z krwi znajdującą się na bluzce bawełnianej?
3. W jakich warunkach powinny być przechowywane garnitury męskie i garsonki damskie z jasnych materiałów?
4. Nazwij otrzymane materiały i określ ich przeznaczenie na wyroby odzieżowe.

WARUNKI DLA UCZNIA

- papier i pisak,
- bluzka damska z wszywką ostrzegawczą lub sama wszywka,
- trzy wzorniki tkanin i dzianin o wymiarach minimum 20cm x 10cm.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 40 min.
Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE
ODZIEŻY

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE
ODZIEŻY

P

CELE KSZTAŁCENIA

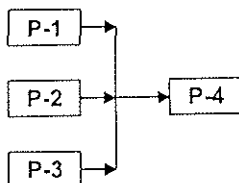
W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- analizować projekty bieżącej mody pod względem wartości estetycznych i użytkowych,
- czytać odzieżowe rysunki żurnalowe i modelowe,
- wykorzystywać złudzenia optyczne przy projektowaniu odzieży,
- harmonizować zestawienia barw w ubiorze,
- dobierać materiały i dodatki konfekcyjne i zdobnicze do modeli odzieży,
- korygować wady sylwetek formą, kolorem i wzorem materiału włókienniczego,
- korzystać z tekstowych i pozatekstowych źródeł informacji,
- wykonać proste projekty plastyczne ubiorów.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas (godz)	K L A S A I
P-1	Rysunek odręczny	28	
P-2	Kolorystyka	28	
P-3	Zarys historii ubioru	8	
Do dyspozycji nauczyciela		12	
P-4	Projektowanie odzieży	64	Klasa II
Do dyspozycji nauczyciela		12	
Razem:		152	

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

- indywidualne miejsca pracy dla ucznia wyposażone w przybory rysunkowe do wykonywania prac różnymi technikami,
 - ekran,
 - wieszaki do plansz,
 - manekin krawiecki,
 - videoteka o tematyce określonej w modułach jednostkowych,
 - sprzęt audiowizualny: telewizor, magnetowid, epidiaskop lub grafoskop,
 - biblioteka wyposażona w literaturę zawodową,
 - regały i szafy do przechowywania zestawów przezroczy, foliogramów, kaset video, katalogów, podręczników, modeli ubiorów historycznych itp.
 - biała tablica,
 - stanowisko pracy dla nauczyciela.
-

LITERATURA

- Czurkova M., Ulawska-Bryszewska I. "Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych", WSiP Warszawa 1992.
 - Parafianowicz Z. "Szkolny słownik odzieżowy", WSiP Warszawa 1992.
 - Gutowska-Rychlewska M. "Historia ubiorów", ZJN Ossolińskich 1968.
 - Szyller E. "Historyczny rozwój form odzieży", PWSZ 1978.
 - Atlas Polskich Strojów Ludowych - wybrane zeszyty monograficzne.
 - Żurnale i katalogi.
-

POMIAR DYDAKTYCZNY

Oceny poziomu umiejętności uczniów należy dokonywać poprzez badania: diagnostyczne, kształtujące i sumatywne.

Badania kształtujące należy prowadzić podczas obserwacji czynności uczniów w czasie wykonywania ćwiczeń w poszczególnych modułach oraz na zakończenie modułów jednostkowych.

Badania sumatywne należy przeprowadzić po module P-2 (z zakresu P-1 i P-2) oraz po module P-4 w formie obrony projektu plastycznego odzieży.

Uczeń może otrzymać certyfikat umiejętnościowy po module drugim, czyli po ukształtowaniu umiejętności określonych w modułach "Rysunek odręczny" i "Kolorystyka" oraz po zakończeniu nauki w module ogólnym.

INNE INFORMACJE

Zajęcia dydaktyczne powinny odbywać się głównie w postaci ćwiczeń prowadzonych przez wykwalifikowanego plastyka o specjalności "projektant odzieży".

Z uwagi na konieczność wyposażenia uczniów w podstawy wiedzy z zakresu projektowania odzieży, dominującymi metodami kształcenia będą ćwiczenia oraz metoda projektów. Uczniowie powinni samodzielnie analizować dobór ubiorów na różne okazje i pory roku, zależnie od wieku, budowy sylwetki i osobowości.

Wspomagającymi metodami mogą być: dyskusja okrągłego stołu, wyboru wielokrotnego i pogadanki heurystyczne.

Zajęcia należy wspomagać pokazami w sytuacjach symulowanych lub faktycznych zdarzeń:

- pobyt na pokazach mody,
- obserwacja sztuk teatralnych i filmów pod kątem kostiumów aktorów,
- obserwacja otoczenia,
- zwiedzanie muzeów i galerii.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: RYSUNEK ODRĘCZNY

P-1

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- posługiwać się narzędziami i przyborami do wykonywania różnych rodzajów technik rysunkowych,
- zakomponować płaszczyznę arkusza stosując plastyczne środki wyrazu,
- analizować proporcje i budowę rysowanych przedmiotów,
- kopiować rysunki żurnalowe w zmienionej skali,
- rysować fragmenty ubiorów na sylwetkach,
- rozróżniać proporcjonalną budowę, sylwetek damskich i męskich w różnych okresach rozwoju,
- rysować sylwetkę ludzką z natury z uwzględnieniem proporcji i światłocienia.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Techniki wykonania rysunku odręcznego.
- Zagadnienia kompozycji.
- Rytm jako element kompozycji.
- Rysunek rozmachowy.
- Rysunek z natury, pamięci i wyobraźni.
- Zagadnienia światłocienia.
- Formy kontrastowe i podobne.
- Podział zgodny i niezgodny z budową powierzchni.
- Symetria i asymetria.
- Harmonia proporcji form przestrzennych w ubiorze.
- Złudzenia perspektywiczne na przykładach figur płaskich i przestrzennych.
- Analiza proporcji budowy sylwetek ludzkich damskich i męskich w różnych okresach rozwoju.
- Nietypowe sylwetki ludzkie.
- Rysunek z natury.
- Analiza i szkicowanie postaci ludzkiej w postawie statycznej i w ruchu dla potrzeb rysunku żurnalowego.
- Kopiowanie rysunków żurnalowych w zmienionej skali.
- Rysowanie fragmentów ubiorów na sylwetkach w różnych ustawieniach.

CZAS: 28 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane będą następujące środki dydaktyczne:

- zestaw plansz obrazujących:
 - formy kontrastowe i podobne,
 - układy symetryczne i asymetryczne,
 - złudzenia perspektywiczne,
 - proporcje sylwetek ludzkich damskich i męskich,
 - sylwetki ludzkie nieproporcjonalnie zbudowane,
- manekin odzieżowy,
- żurnale i katalogi odzieżowe,
- eksponaty do rysowania:
 - naczynia metalowe, szklane i drewniane,
 - zestawy brył geometrycznych,
 - tkaniny do układania draperii.

POMIAR DYDAKTYCZNY

1. Obserwacja uczniów podczas wykonywania zajęć.
 2. Zestaw zadań typu krótkiej odpowiedzi i eseju technicznego oraz ćwiczeń typu próba pracy.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Wyjaśnij co to jest podobieństwo, a co kontrast.
2. Podaj przykłady rysunkowe wszystkich skrótów perspektywicznych.
3. Narysuj z wyobraźni fragment ubioru na sylwetce damskiej lub dziewczęcej (męskiej lub chłopięcej) dowolną techniką.
4. Określ zasadnicze różnice w budowie sylwetki damskiej i męskiej proporcjonalnie zbudowanej.

WARUNKI DLA UCZNIWA

- papier i pisak,
- zestaw przyborów do wykonywania różnych rodzajów technik rysunkowych.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 85 min.

Zadanie należy wykonać w wyznaczonym czasie:

- w sposób bezbłędny dla punktów 1,2,4,
- w sposób zadowalający nauczyciela dla punktu 3.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: KOLORYSTYKA

P-2

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- różnicować kolory pod względem:
 - temperatury,
 - waloru,
 - nasycenia,
 - czystości,
- dobrać barwy kontrastowe, podobne, czyste i załamane,
- ustalić walor i temperaturę barw,
- zastosować równowagę barw w ubiorze,
- uzyskać określoną ekspresję barw w ubiorze,
- zastosować względność koloru w ubiorze.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Podstawowe wiadomości o kolorze.
- Rozszczepienie światła białego.
- Kolory zasadnicze, pochodne i dopełniające.
- Koło barw.
- Kolory obojętne, ciemne i jasne.
- Kolory ciepłe i zimne.
- Łamanie kolorów zasadniczych przez kolory dopełniające oraz czerń i biel.
- Różne stopnie nasycenia barwnego - ściemnienia i rozbielenia.
- Rola koloru i siły kontrastu kolorystycznego w kompozycji ubioru.
- Kolorystyka i wzornictwo materiałów odzieżowych.
- Zestawienia kolorystyczne i ich znaczenie w estetyce ubiorów.
- Wykorzystanie złudzeń optycznych przy projektowaniu ubiorów dla figur nietypowych.
- Tuszowanie wad figury kolorem i wzorem materiału.
- Dominanta i równowaga barw w ubiorze.
- Ekspresja barw.
- Relatywizm barw.
- Inspiracja barwami przyrody w odzieży.

CZAS: 28 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane będą następujące środki dydaktyczne:

- zestaw plansz obrazujących barwy:
 - ciepłe, zimne,
 - czyste, złamane,
 - monochromatyczne i achromatyczne,
 - koło barw,
- zestaw filmów dydaktycznych o tematyce:
 - światło i cień w malarstwie,
 - o przestrzeni w malarstwie,
 - ABC malarstwa,
- zestaw albumów, czasopism i książek z zakresu kolorystyki i malarstwa,
- przybory i materiały do malowania,
- kolekcja wzorników materiałów włókienniczych o wymiarach minimum formatu A-4.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Zestaw zadań typu próba pracy, wyboru wielokrotnego i eseju technicznego.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

1. Wymień trzy barwy ciepłe.
2. Które z barw obojętnych dają złudzenie wyszczuplenia sylwetki?
3. Z przedstawionych wzorników materiałów wybierz te, które odpowiednie są dla sylwetek szczupłych i wysokich.
4. Z zestawu wzorników dobierz materiały do przedstawionych rysunków modelowych i uzasadnij wybór.

WARUNKI DLA UCZNIŃ

- papier i pisak,
- wzorniki materiału o wymiarach minimum formatu A-4 w różnych barwach i o różnych wzorach - 10+15 sztuk,
- plansze: rysunki modelowe sukienek damskich lub dziewczęcych (sylwetka szczupła, tęga i proporcjonalnie zbudowana).

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 40 min.

Zadanie należy wykonać w wyznaczonym czasie w sposób zadowolający nauczyciela.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: ZARYS HISTORII UBIORU

P-3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- rozróżniać podstawowe style w ubiorze:
 - romańskim,
 - gotyckim,
 - odrodzenia,
 - baroku,
 - rokoko,
 - szlachty polskiej,
 - *empiru*,
 - *biedermeieru*,
 - drugiej połowy XIX wieku,
 - secesji,
 - okresu międzywojennego,
- wyróżniać elementy ubiorów historycznych we współczesnej odzieży.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Podstawowe tendencje mody na przestrzeni wieków.
- Wydobywanie piękna sylwetki ludzkiej i jej deformowanie.
- Ubiorów różnych okresów historycznych.
- Style i ich przenikanie do ubiorów.
- Analiza ubiorów historycznych na podstawie obserwacji środowiska, spektakli teatralnych, filmów fabularnych i pobyków w muzeach i galeriach sztuki.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane będą następujące środki dydaktyczne:

- *reprodukcje malarstwa różnych stylów i epok*,
- szkice lub wzorniki ozdobnych tkanin np.: bizantyjskich, koronek francuskich, weneckich, itp.
- lalki w strojach różnych okresów,
- filmy dydaktyczne - mogą być wykorzystywane fragmenty filmów fabularnych głównie kostiumowych i spektakli teatralnych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja uczniów podczas wykonywanych ćwiczeń.
 - Zadania typu rozprawka i wyboru wielokrotnego.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Spośród 30 prezentowanych reprodukcji i modeli miniaturowych ubiorów z różnych epok, wybierz:

- a) biedermeier,
- b) barokowe,
- c) rokoko,

Krótko uzasadnij swój wybór w formie charakterystyki stylów ubioru z tych epok.

Uwaga: Każdy z eksponatów należy opatrzyć numerem. Wśród 30 pozycji 12 odpowiada wymogom zadania. Za każde poprawne rozwiązanie uczeń może uzyskać 1 punkt. Za uzasadnienie wyboru od 0 do 2 punktów.

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- odszycia lub reprodukcje malarskie strojów z wybranych 3 epok,
- papier i pisak.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 30 min.
Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PLASTYCZNE PROJEKTOWANIE ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: PROJEKTOWANIE ODZIEŻY

P-4

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- analizować projekty bieżącej mody pod względem kolorystyki, formy i wzoru materiału włókienniczego,
- dobierać materiały włókiennicze i dodatki do modeli odzieży,
- zastosować elementy ubiorów historycznych w projektowaniu odzieży współczesnej,
- wykonać proste projekty plastyczne odzieży zgodnie z aktualnymi tendencjami mody.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Istota mody.
- Analiza bieżącej mody na podstawie obserwacji środowiska, żurnali, pokazów mody, artykułów prasowych.
- Odczytywanie odzieżowych rysunków żurnalowych i modelowych.
- Zasady komponowania nowoczesnych ubiorów.
- Plastyczne właściwości materiałów włókienniczych.
- Wpływ koloru i wzoru tkaniny na wrażenie sylwetki.
- Zgodność rodzaju materiału włókienniczego i modelu ubioru.
- Dobieranie materiału włókienniczego do modeli żurnalowych.
- Rola dodatków i akcentów kolorystycznych w kompozycji ubioru.
- Tuszowanie wad figury formą ubioru.
- Dostosowanie mody do budowy sylwetek, wieku i środowiska.
- Zestawy estetycznych całości ubiorów; zgodność między kształtem, funkcją i wykonaniem odzieży.
- Projektowanie modeli podstawowych asortymentów odzieży dla różnych typów sylwetek na różne okazje i pory roku.
- Kontrasty fakturowe w odzieży.
- Inspiracje folklorem, malarstwem i ubiorami historycznymi przy projektowaniu odzieży.

CZAS: 64 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane będą następujące środki dydaktyczne:

- komplet plansz: sylwetki *proporcjonalne* i *nieproporcjonalne* zbudowane w różnych okresach rozwoju,
- żurnale, artykuły prasowe,
- lalki w strojach scenicznych i ludowych,
- plansze z rysunkami modeli podstawowych asortymentów odzieży,
- kolekcja materiałów włókienniczo-odzieżowych,
- zestaw dodatków konfekcyjnych i zdobniczych (taśmy pasmanteryjne, aplikacje, kłamry, guziki, paski, itp.),
- manekiny.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja uczniów podczas wykonywanych ćwiczeń.
 - Zadania typu próba pracy.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zaprojektuj ubiór wizytowy dla osoby tęgiej w średnim wieku.
Dokonaj obrony projektu.

WARUNKI DLA UCZNIĄ

- przybory rysunkowe,
- papier formatu A-4.

WYMAGANIA

Czas wykonania zadania: 80 min.

Zadanie należy wykonać w sposób zadowalający nauczyciela.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

PODSTAWY
MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

CELE KSZTAŁCENIA

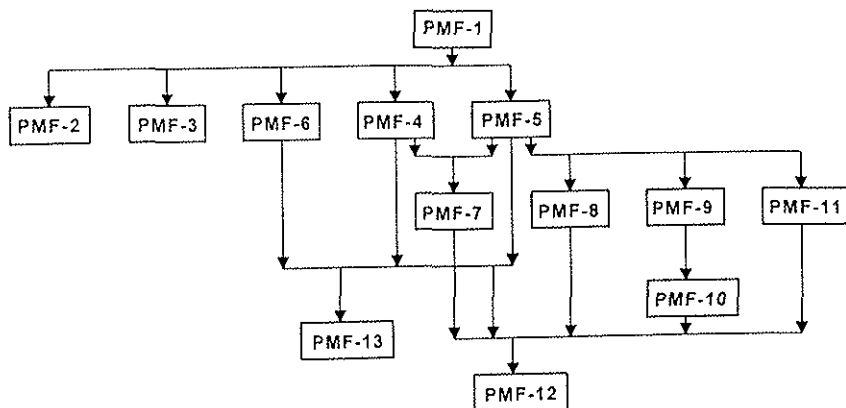
W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- posługiwać się symboliką pomiarów,
- czytać rysunki modelowe,
- zmierzyć sylwetkę ludzką do wykonania wyrobu odzieżowego,
- korzystać z tabel pomiarów antropometrycznych,
- ustalić wartości luzu konstrukcyjnego,
- wykreślać odcinki konstrukcyjne, siatki i konstrukcje różnych asortymentów odzieży,
- zmodelować formy różnych wyrobów odzieżowych.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas (godz)	
PMF-1	Podstawowe wiadomości o modelowaniu	14	Klasa I
PMF-2	Modelowanie form kaftaników niemowlęcych	8	
PMF-3	Modelowanie form ubiorów dziecięcych	10	
	Do dyspozycji nauczyciela:	6	
PMF-4	Modelowanie form spódnic	12	Klasa II
PMF-5	Modelowanie form bluzek	20	
	Do dyspozycji nauczyciela:	6	
PMF-6	Modelowanie form spodni	10	Klasa III
PMF-7	modelowanie form sukienek	8	
PMF-8	Modelowanie form kamizelek damskich	4	
PMF-9	Modelowanie form zakrętków	14	
PMF-10	Modelowanie form skafandrów	4	
PMF-11	Modelowanie form płaszczy	8	
PMF-12	Modelowanie form kompletów odzieżowych	8	
PMF-13	Modelowanie form odzieży na wybrane figury nietypowe	8	
	Do dyspozycji nauczyciela:	8	
	Razem:	148	

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

- telewizor,
- magnetowid,
- komputer,
- dyskietki,
- epidiaskop i ekran,
- grafoskop i ekran,
- manekin,
- formy i szablony,
- wieszak plansz,
- plansze z:
 - rysunkami modelowymi wyrobów,
 - siatkami konstrukcyjnymi różnych asortymentów odzieży,
 - konstrukcjami podstawowymi różnych asortymentów odzieży,
 - fazami modelowania różnych form odzieżowych,
- odszyte wyroby w skali,
- tabele pomiarów antropometrycznych,
- miary centymetrowe,
- dla ucznia indywidualne miejsca pracy wyposażone w komplet przyborów do modelowania form odzieżowych.

LITERATURA

- Kowalczyk K., "Konfekcjonowanie dzianin" *Część II*
- Jurek St., "Krój i modelowanie odzieży ciężkiej i dziecięcej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Porycki M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży męskiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Biliy-Czopowa M., Mierowska K., "Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo-usługowe."
- Biliy-Czopowa M., Mierowska K., "Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Cyrankiewicz H., "Krawiectwo i modelowanie odzieży dziecięcej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Parafianowicz Z., "Konstrukcja i modelowanie odzieży ciężkiej"
- Parafianowicz Z., "Szkolny słownik odzieżowy"
- Parafianowicz Z., Piskorska M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej ciężkiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Parafianowicz Z., Piskorska M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży męskiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Trzcńska K., "Konstrukcja i modelowanie odzieży lekkiej" *Część I i II*
- Lewandowska E., "Modelowanie form odzieży damskiej na dolną część ciała i górną część ciała" *Zeszyt nr 1 i 2 dla ZSZ*
- Czasopisma zawodowe
- Katalogi i żurnale

Wymienioną literaturę należy na bieżąco aktualizować w miarę ukazywania się nowych publikacji.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Sprawdzian diagnostyczny badający poziom umiejętności przeprowadza nauczyciel po następujących modułach jednostkowych: PMF-1, PMF-5, PMF-7 i PMF-11.

Sprawdziany sumaryczne badające poziom ukształtowanych umiejętności przeprowadzone będą po PMF-5 (po pierwszym roku kształcenia) i po PMF-13 (po drugim roku kształcenia).

Celem ich przeprowadzenia będzie nadanie uczniom certyfikatu.

**INFORMACJA NA TEMAT UMIEJĘTNOŚCI I WIADOMOŚCI NIEZBĘDNYCH DO
PODJĘCIA KSZTAŁCENIA W MODULE "Podstawy modelowania form odzieży" PMF-0**

Przed rozpoczęciem kształcenia w module uczeń musi umieć:

- czytać odzieżowe rysunki żurnalowe i modelowe,
- proporcje sylwetki ludzkiej w wieku od 0 do powyżej 18 lat.

INNE INFORMACJE

W pierwszym roku kształcenia realizowane są moduły PMF-1 + PMF-5. Do dyspozycji nauczyciela jest 12 godzin.

W drugim roku kształcenia realizowane są moduły PMF-6 + PMF-13 i do dyspozycji nauczyciela również przypada 12 godzin. Nauczyciel realizuje cele kształcenia, natomiast treści kształcenia są jedynie pomocą do osiągnięcia celu, ale nie pomocą obowiązującą.

Zajęcia dydaktyczne powinny być realizowane w blokach dwugodzinnych z podziałem klasy na grupy.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: PODSTAWOWE WIADOMOŚCI
O MODELOWANIU**

PMF-1

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wyznaczyć płaszczyzny na sylwetce ludzkiej,
- poprowadzić linie poziome i pionowe przez sylwetkę ludzką oraz wyznaczyć punkty pomiarowe,
- posługiwać się symboliką pomiarów,
- zmierzyć sylwetkę ludzką,
- odróżnić formę od szablonu,
- metody modelowania form odzieży,
- korzystać z tabel pomiarów antropometrycznych,
- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla wyrobów odzieżowych wykonanych z różnych materiałów.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Antropometria. Tabele pomiarów antropometrycznych.
- Rodzaje płaszczyzn prowadzonych przez sylwetkę ludzką, linie i punkty pomiarowe.
- Podział i symbolika pomiarów.
- Sposoby zdejmowania pomiarów z sylwetki ludzkiej.
- Podstawowe pojęcia związane z modelowaniem form odzieży.
- Luz w odzieży.
- Forma a szablon.
- Siatka konstrukcyjna dowolnego wyrobu odzieżowego.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- telewizor,
- magnetowid,
- komputer,
- dyskietki,
- epidiaskop i ekran,
- grafoskop i ekran,
- manekin,
- formy i szablony,
- wieszak plansz,

- plansze z:
 - rysunkami modelowymi wyrobów,
 - siatkami konstrukcyjnymi różnych asortymentów odzieży,
 - konstrukcjami podstawowymi różnych asortymentów odzieży,
 - fazami modelowania różnych form odzieżowych,
- odszyte wyroby w skali,
- tabele pomiarów antropometrycznych,
- miary centymetrowe,
- dla ucznia indywidualne miejsca pracy wyposażone w komplet przyborów do modelowania form odzieżowych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Sprawdzian lub test badający poziom umiejętności z podstaw o modelowaniu form odzieży.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Wymień płaszczyzny prowadzone przez sylwetkę ludzką:
 - a) poziome,
 - b) pionowe,
2. Modelowanie na:
 - a) płaszczyźnie to ...
 - b) przestrzenne to...
3. Co oznaczają symbole:
 - a) ZW_o
 opx
 os
 S_yT_y
 - b) ZU_o
 obt
 or
 R_yN_y
4. Luz konstrukcyjny dla:
 - a) bielizny damskiej
 - b) okryć
 ma wartość

B. WARUNKI DLA UCZNIA

- kartka papieru i pisak.

C. STANDARD

Czas wykonania: 20 min.

Sprawdzian należy wykonać bezbłądnie.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Podaj podstawowe symbole, wzory i nazwy odcinków konstrukcyjnych oraz wykreśl konstrukcję form kaftanika niemowlęcego.

B. WARUNKI DLA UCZNIĄ

- kartka papieru, skalówka, linijka i niezbędne przybory do pisania.

C. STANDARD

Czas wykonania: 35 min.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM UBIORÓW
DZIECIĘCYCH**

PMF-3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla ubiorów dziecięcych wykonanych z różnych materiałów odzieżowych,
- rozliczyć podstawowe odcinki siatki konstrukcyjnej bluzki dziecięcej,
- wykreślić siatkę konstrukcyjną i konstrukcję form bluzki dziecięcej,
- wykonać formę podstawową bluzki dziecięcej,
- wykonać formę podstawową sukieneczki na podstawie bluzki,
- czytać rysunki modelowe bluzeczek i sukieneczek dziecięcych,
- zmodelować formy sukienek z różnymi kształtami karczków i rękawami.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Wzornictwo i funkcjonalność ubiorów dziecięcych. Stosowane surowce.
- Konstrukcja form podstawowych bluzeczki dziecięcej.
- Konstrukcja form podstawowych sukieneczki na podstawie bluzeczki.
- Czytanie rysunków modelowych sukieneczek dziecięcych.
- Modelowanie form sukienek z różnymi kształtami karczków i rękawami.

CZAS: 10 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- tabele pomiarów antropometrycznych,
- odszyte ubiory dziecięce,
- miary centymetrowe,
- plansze siatki i konstrukcji form podstawowych bluzki dziecięcej,
- rysunki modelowe bluzek dziecięcych i sukienek,
- plansze faz modelowania form sukienek dziecięcych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykreślenia konstrukcji form bluzki dziecięcej podając symbole, wzory i nazwy odcinków konstrukcyjnych.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności nanoszenia linii karczka na formy sukienki i wykonania form sukienki.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Wykreśl konstrukcję form podstawowych bluzeczki dziecięcej podając symbole, wzory i nazwy odcinków konstrukcyjnych.

B. WARUNKI DLA UCZNI

- kartka papieru,
- niezbędne przybory do pisania i kreślenia form.

C. STANDARD

Czas wykonania: 2 jednostki lekcyjne.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM SPÓDNIC

PMF-4

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zmierzyć sylwetkę dziewczęcą i damską,
- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla spódnic,
- rozliczyć podstawowe odcinki siatki konstrukcyjnej spódnicy i zaszewki,
- wykreślić siatkę konstrukcyjną i konstrukcję form podstawowych spódnicy,
- wykonać formy spódnicy podstawowej,
- czytać rysunki modelowe spódnicy,
- zmodelować różne fasony spódnicy.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Mierzenie sylwetki dziecięcej i damskiej.
- Rozliczenie podstawowych odcinków konstrukcyjnych spódnicy i zasady ustalania luzu konstrukcyjnego.
- Konstrukcja form podstawowych spódnicy.
- Modelowanie form spódnicy poszerzanej bokiem i przez likwidację zaszewek.
- Modelowanie form spódnicy z karczkiem i w fałdy.
- Projektowanie form spódnicy uwzględniając aktualne tendencje mody.
- Modelowanie form spódnicy według własnego projektu.

CZAS: 12 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- tabele pomiarów antropometrycznych,
- odszyte modele spódnicy,
- miary centymetrowe,
- plansze siatki i konstrukcji form podstawowych spódnicy,
- rysunki modelowe spódnicy,
- plansze faz modelowania form spódnicy.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności rozliczania zaszewek i wykreślenia konstrukcji form podstawowych spódnicy podając symbole, wzory i nazwy odcinków konstrukcyjnych.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykonywania *form fantazyjnych* spódnic.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Wykreśl konstrukcję form podstawowych spódnicy podając symbole, wzory i nazwy odcinków konstrukcyjnych.

B. WARUNKI DLA UCZNIĄ

- kartka papieru,
- niezbędne przybory do pisania i kreślenia form spódnicy.

C. STANDARD

Czas wykonania: 2 jednostki lekcyjne.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zmierzyć sylwetkę dziewczęcą i damską celem wykreślenia konstrukcji form bluzki z rękawem,
- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla bluzek z różnych materiałów odzieżowych,
- wykreślić konstrukcję form podstawowych bluzki damskiej i rękawa,
- wykonać formy podstawowe bluzki damskiej i rękawa,
- zmodelować różne fasony bluzek na podstawie rysunków modelowych uwzględniających przenoszenie zaszewki piersiowej, różne formy rękawa, kołnierzyki, zapięcia i mankiety.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Rozliczenie podstawowych odcinków konstrukcyjnych i zasady ustalania luzu konstrukcyjnego dla bluzki damskiej i rękawa.
- Konstrukcja form podstawowych bluzki damskiej i rękawa.
- Modelowanie form podstawowych bluzki damskiej i rękawa.
- Modelowanie form bluzki dopasowanej zaszewkami bocznymi i środkowymi.
- Przenoszenie zaszewki w bluzce.
- Modelowanie różnych form rękawa.
- Konstrukcje kołnierzyków na podstawie prostokąta, przodu i tyłu.
- Modelowanie zapięć, mankielów i dodatków stosowanych w bluzkach.
- Projektowanie bluzek uwzględniające aktualne tendencje mody.
- Modelowanie bluzek według własnego projektu.

CZAS: 20 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- tabele pomiarów antropometrycznych,
- odszyte modele bluzek,
- miary centymetrowe,
- plansze siatek i konstrukcji form podstawowych bluzki i rękawa,
- rysunki modelowe bluzek fantazyjnych,
- plansze z rysunkami modelowymi przeniesionych zaszewek,
- plansze z fazami modelowania rękawów fantazyjnych,
- plansze z konstrukcjami form kołnierzyków na podstawie prostokąta,
- plansze z modelowaniem kołnierzyków na podstawie przodu i tyłu.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania prac.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności przenoszenia zaszewki.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności modelowania rękawów.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności modelowania kołnierzyków.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności modelowania bluzek fantazyjnych.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Na podstawie rysunku modelowego wykonaj formy bluzki. *Opisz kolejność postępowania.*

B. WARUNKI DLA UCZNIĄ

- uczeń otrzymuje rysunek modelowy bluzki,
- zestaw form bluzki i rękawa,
- kartka papieru,
- niezbędne przybory do pisania i kreślenia form bluzki.

C. STANDARD

Czas wykonania: dwie jednostki lekcyjne.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM SPODNI

PMF-6

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zmierzyć sylwetki różnych grup wiekowych ludzi,
- ustalać luzy konstrukcyjne dla różnych grup wiekowych ludzi,
- wykreślić konstrukcję form podstawowych spodni damskich,
- zmodelować różne fasony spodni na podstawie rysunków modelowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Podobieństwa i różnice spodni dziecięcych, dziewczęcych, chłopięcych, damskich i męskich.
- Rozliczanie podstawowych odcinków konstrukcyjnych spodni i zasady ustalania luzu konstrukcyjnego.
- Konstrukcja form podstawowych spodni damskich.
- Modelowanie form podstawowych spodni damskich
- Projektowanie spodni dla dziewcząt i kobiet.
- Modelowanie form spodni według własnego projektu na podstawie konstrukcji form podstawowych spodni damskich.

CZAS: 10 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- tabele pomiarów antropometrycznych,
- plansze siatki konstrukcyjnej i konstrukcji form podstawowych spodni damskich,
- rysunki modelowe różnych fasonów spodni dla różnych grup wiekowych ludzi.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykreślenia konstrukcji form podstawowych spodni damskich.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykonywania form fantazyjnych spodni damskich.
-

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM SUKIENEK

PMF.7

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla sukienek dziewczęcych i damskich,
- wykonać formę sukienki z formy bluzki podstawowej i w wyniku połączenia bluzki ze spódnicą,
- zmodelować formy sukienek na różne pory roku i okazje z rysunków modelowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Różnice między sukienkami dziewczęcymi a damskimi przeznaczonymi na różne pory roku i okazje.
- Modelowanie sukienki damskiej na podstawie bluzki.
- Różne kształty dekoltoń w sukienkach.
- Projektowanie sukienek na różne pory roku i okazje.
- Modelowanie form sukienek na różne pory roku i okazje.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze konstrukcji form podstawowych sukienki damskiej,
- plansze różnych dekoltoń stosowanych w sukienkach,
- rysunki modelowe sukienek na różne pory roku i okazje dla dziewcząt i kobiet.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykonywania form różnych fasonów sukienek.
-

PRZYKŁADOWE ZADANIE

A. INSTRUKCJA ZADANIA

1. Na podstawie rysunku modelowego wykonaj formy sukienki. Opisz kolejność postępowania.

B. WARUNKI DLA UCZNIA

- uczeń otrzymuje rysunek modelowy sukienki,
- zestaw niezbędnych form,
- kartka papieru,
- niezbędne przybory do pisania i kreślenia form sukienki.

C. STANDARD

Czas wykonania: dwie jednostki lekcyjne.

Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM KAMIZELEK
DAMSKICH**

PMF-8

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla kamizelek damskich i męskich wykonanych z różnych materiałów odzieżowych,
- wykonać formy kamizelek damskich.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Kamizelka - element zdobniczy i ciepłochronny naszego ubioru,
- Różnorodność fasonów kamizelek młodzieżowych, damskich i męskich.
- Dobór materiału dla różnych modeli kamizelek uwzględniający różne grupy wiekowe ludzi.
- Ustalenie luzu konstrukcyjnego dla różnych modeli kamizelek.
- Projektowanie kamizelek damskich.
- Modelowanie różnych form kamizelek damskich własnego projektu na podstawie form podstawowych bluzki damskiej.

CZAS: 4 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- odszyte modele kamizelek,
- plansza konstrukcji form podstawowych kamizelki na podstawie bluzki damskiej,
- rysunki modelowe kamizelek młodzieżowych, damskich i męskich.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzenie badający poziom umiejętności wykonywania form różnych fasonów kamizelek.
-

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM ŻAKIETÓW

PMF-9

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla żakietów dziewczęcych i damskich,
- wykonać formy podstawowe żakietu damskiego,
- czytać projekty rysunkowe.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Żakiety dziewczęce i damskie w różnych odmianach modelowych.
- Ustalenie luzu konstrukcyjnego dla różnych modeli żakietów.
- Rozliczenie odcinków konstrukcyjnych żakietu damskiego.
- Konstrukcje form podstawowych żakietu damskiego i rękawa dwuczęściowego do niego.
- Modelowanie form podstawowych żakietu damskiego i rękawa dwuczęściowego.
- Konstrukcja i modelowanie form podstawowych kołnierzy na podstawie przodu żakietu.
- Projektowanie żakietów według aktualnych trendów mody.
- Modelowanie żakietów.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze siatek konstrukcyjnych i konstrukcji form podstawowych żakietu damskiego oraz rękawa dwuczęściowego,
- plansze konstrukcji i modelowania form podstawowych kołnierzy na podstawie przodu żakietu,
- rysunki modelowe żakietów dziewczęcych i damskich.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
- Sprawdzenie badającego poziomu umiejętności kreślenia konstrukcji kołnierzy na podstawie przodu żakietu.

Zawód: KRAWIEC

**Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM
ODZIEŻY**

Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM PŁASZCZY

PMF-11

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- ustalić wartość luzu konstrukcyjnego dla płaszczy na każdą porę roku dla młodzieży i dorosłych,
- wykonać formy płaszcza damskiego.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Projektowanie płaszczy dziewczęcych lub damskich na wybraną porę roku.
- Ustalenie luzu konstrukcyjnego uwzględniającego rodzaj materiału, ilość wkładów ocieplających lub usztywniających, budowę sylwetki, porę roku i aktualne tendencje mody.
- Rozliczenie odcinków konstrukcyjnych płaszcza damskiego i rękawa do niego.
- Konstrukcja form podstawowych płaszcza damskiego, rękawa i dodatków zdobniczych.
- Modelowanie form podstawowych płaszcza damskiego, rękawa i dodatków zdobniczych.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze konstrukcji form podstawowych płaszcza damskiego, rękawa i dodatków zdobniczych,
- rysunki modelowe płaszczy na każdą porę roku dla młodzieży i dorosłych,

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
 - Sprawdzian badający poziom umiejętności wykreślenia konstrukcji form rękawa do płaszcza na podstawie już wcześniej poznanych konstrukcji rękawów.
-

Zawód: KRAWIEC

**Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM
ODZIEŻY**

**Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM
KOMPLETÓW ODZIEŻOWYCH**

PMF-12

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- stworzyć komplety odzieżowe o różnym przeznaczeniu,
- wykonać formy prostych kompletów odzieżowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Rola i funkcje kompletów odzieżowych całodziennych, wizytowych, sportowych i turystycznych noszonych w różnych porach roku dla wybranej grupy wiekowej.
- Dobór materiałów i ich kolorystyka według aktualnych tendencji mody.
- Projektowanie prostych kompletów odzieżowych dla wybranej grupy wiekowej.
- Modelowanie form kompletów odzieżowych własnego projektu dla dowolnie wybranej grupy wiekowej.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansza z modelowaniem przykładowego kompletu odzieżowego,
- rysunki modelowe kompletów odzieżowych całodziennych, wizytowych, sportowych i turystycznych przeznaczonych na różne pory roku i różne pory wiekowe.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
-
-

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: PODSTAWY MODELOWANIA FORM ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: MODELOWANIE FORM ODZIEŻY
NA WYBRANE FIGURY NIETYPOWE**

PMF-13

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zmierzyć nietypowe sylwetki ludzkie,
- wykonać formy odzieży okrywające górną część ciała dla sylwetek: pochyłej i sprężystej,
- wykonać formy odzieży okrywające dolną część ciała dla sylwetek asymetrycznych, z nogami typu X i O.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Charakterystyka sylwetek nietypowych.
- Wady postawy ciała w płaszczyźnie strzałkowej i czołowej.
- Modelowanie form odzieży okrywającej górną część ciała dla sylwetek: pochyłej i sprężystej.
- Modelowanie form spódnicy dla sylwetki o różnych wysokościach talerzy biodrowych.
- Modelowanie form spodni dla sylwetek o nogach typu X i O.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze sylwetek ludzkich ze skrzywieniem kręgosłupa w płaszczyźnie strzałkowej i czołowej,
- plansze sylwetek ludzkich z deformacjami kończyn dolnych,
- plansze z modelowaniem form odzieży dla sylwetek: pochyłej, sprężystej, o różnych wysokościach talerzy biodrowych, nogach typu X i O.

POMIAR DYDAKTYCZNY

- Obserwacja ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.
-

5

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

TECHNOLOGIA ODZIEŻY

CELE KSZTAŁCENIA

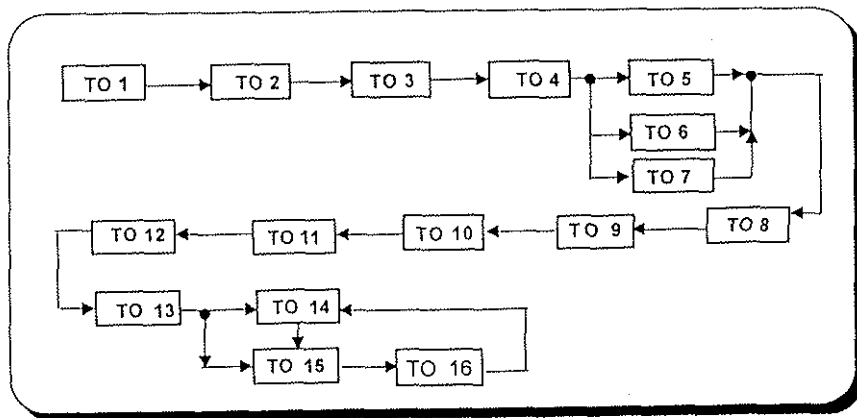
W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- określać zadania działów przygotowujących proces produkcyjny odzieży w podmiotach gospodarczych odzieżowych,
- określać metody pracy i zadania działów produkcyjnych w podmiotach wytwarzających odzież miarową i konfekcyjną,
- racjonalnie normować zużycie materiałów włókienniczych w produkcji miarowej i konfekcyjnej,
- organizować stanowiska pracy indywidualnej.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas	
TO - 1	Miarowa i konfekcyjna produkcja odzieży	10	K L A S A
TO - 2	Klasyfikacja maszyn i urządzeń stosowanych w odzieżownictwie	4	
TO - 3	Maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce.	6	
TO - 4	Maszyny szwalnicze podstawowe i wieloczynnościowe.	16	
TO - 5	Maszyny szwalnicze specjalne.	16	
TO - 6	Maszyny i urządzenia prasownicze.	8	
TO - 7	Maszyny i urządzenia transportowe.	4	
	Do dyspozycji nauczyciela	12	I
TO - 8	Wzorcownia.	6	K L A S A
TO - 9	Dział przygotowania produkcji.	14	
TO - 10	Krojownia.	10	
TO - 11	Szwalnia.	14	
TO - 12	Wykończalnia.	6	
TO - 13	Kontrola jakości.	6	
TO - 14	Postęp techniczny i wynalazczość pracownicza	8	
	Do dyspozycji nauczyciela	12	II
TO - 15	Dokumentacja techniczno-technologiczna	14	KLA SA
TO - 16	Normowanie zużycia materiałów w produkcji konfekcyjnej	14	
	Do dyspozycji nauczyciela	8	
	Razem	188	III

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

- stanowisko audiowizualne,
- stanowisko komputerowe z panelem ciekłokrystalicznym do prezentacji,
- epidiaskop, grafoskop,
- ekran,
- wieszaki do plansz.

LITERATURA

- Czyżewski H. Krawiectwo. Podręcznik technologii dla ZSZ, WSiP 1992
- Kazik R., Krawczyk J., *Technologia odzieży*, WSiP 1991
- Filipiak J., Kowalczyk K., *Konfekcjonowanie dzianin*, Podręcznik dla ZSZ, WSiP 1989
- Gajzler Z., Kowalczyk K., Krysicka G., *Konfekcjonowanie dzianin, Cz. I. Technologia*, WSiP 1986
- Paraffianowicz Z., *Szkolny słownik odzieżowy*, WSiP 1992
- Normy, katalogi, czasopisma zawodowe.

Literaturę należy aktualizować.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Badanie sumatywne poziomu umiejętności należy prowadzić po każdym module jednostkowym w formie testu wielokrotnego wyboru lub testu niejednorodnego. W modułach TO 14 -TO 16 pomiaru należy dokonać na podstawie wykonanego przez ucznia projektu, jego prezentacji oraz obserwacji podczas wykonywania ćwiczeń. Badania kształtujące przeprowadza nauczyciel w zależności od potrzeb. Przed rozpoczęciem kształcenia w module w klasie drugiej, trzeciej, czwartej i piątej należy przeprowadzić pomiar diagnostyczny z zakresu umiejętności już ukształtowanych i niezbędnych w dalszym procesie kształcenia.

Uczeń może otrzymać certyfikat (1) po ukończeniu kształcenia w modułach TO 1 - TO 7 oraz po modułach TO 15 -TO 16 certyfikat (2). Uczeń może też otrzymać certyfikat po ukończeniu kształcenia w module ogólnym pod warunkiem uzyskania wcześniej certyfikatów (1) i (2).

INFORMACJA NA TEMAT UMIEJĘTNOŚCI I WIADOMOŚCI NIEZBĘDNYCH DO PODJĘCIA KSZTAŁCENIA W MODULE TECHNOLOGIA ODZIEŻY.

Przed rozpoczęciem kształcenia w module uczeń musi umieć:

- przekształcać i obliczać wyrażenia algebraiczne,
- wyrażać osąd o zjawiskach, faktach itp.,
- stosować właściwe jednostki do wskazanych obliczeń;

oraz znać:

- kolejność wykonywania działań matematycznych,
- podstawowe jednostki fizyczne,
- podstawowe prawa i związki chemiczne.

INNE INFORMACJE

- Do dyspozycji nauczyciela pozostawiono w klasach I - V łącznie 50 godzin (lekcja organizacyjna - m. in.: zawarcie kontraktu z uczniami, omówienie metod i form pracy na lekcjach, oraz wycieczki do podmiotów gospodarczych branży tekstylnej, itp.).
- Pomiar dydaktyczny przewidziany po każdym module jednostkowym wliczany jest w czas przeznaczony na jego realizację.
- Wskazane, aby kształcenie w modułach TO- 15 i TO- 16 odbywało się w grupach do 15 osób, z uwagi na ćwiczeniowy charakter zajęć..

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MIAROWA I KONFEKCYJNA PRODUKCJA ODZIEŻY

TO-1

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- odróżniać zadania podmiotów gospodarczych wytwarzających odzież miarową i konfekcyjną,
- porównywać metody pracy w produkcji miarowej i konfekcyjnej,
- obliczać normy zużycia materiałów na podstawowe asortymenty odzieży w produkcji miarowej.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Charakterystyka produkcji miarowej i konfekcyjnej.
- Podmioty gospodarcze wytwarzające odzież
- Typy produkcji i metody pracy w produkcji miarowej i konfekcyjnej.
- Komórki związane z przygotowaniem i realizacją produkcji odzieży, zakres prac poszczególnych działów.
- Wytwarzanie odzieży na miarę.
- Znaki umowne określające rodzaj poprawki.
- obliczanie normy zużycia materiału na podstawowe asortymenty odzieży: bluzka, spódnica, sukienka, kostium damski, garnitur.
- Sporządzanie kalkulacji w produkcji miarowej.

CZAS: 10 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- film lub wycieczka do podmiotu gospodarczego - przebieg procesu wytwarzania odzieży na miarę,
- film lub wycieczka do podmiotu gospodarczego - przebieg procesu wytwarzania odzieży konfekcyjnej.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Porównaj metody pracy w miarowej i konfekcyjnej produkcji odzieży.

Zadanie Nr 2:

Oblicz, ile materiału o szerokości 140 cm musi zakupić klient na uszycie:

- a) prostej spódnicy,
- b) kostiumu damskiego składającego się z dopasowanego zakietu i spódnicy z kontrafałdą z przodu.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,
- rysunki modelowe lub żurnalowe spódnicy i kostiumu damskiego.

Standard wykonania:

Czas: 30 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: KLASYFIKACJA MASZYN I URZĄDZEŃ
STOSOWANYCH W ODZIEŻOWNICTWIE**

TO : 2

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- klasyfikować maszyny i urządzenia odzieżowe według różnych kryteriów,

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Podział maszyn i urządzeń stosowanych w odzieżownictwie:
- maszyny przygotowawcze i krojce,
- maszyny szwalnicze,
- maszyny i urządzenia prasownicze,
- maszyny i urządzenia transportowe

CZAS: 4 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy prezentujące podział maszyn i urządzeń odzieżowych,
- katalogi maszyn i urządzeń,
- podręczniki i czasopisma zawodowe.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru lub zadania typu esej po module TO - 3.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Jakiego rodzaju maszyny i urządzenia stosowane są w przemyśle odzieżowym?

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,
- rysunki modelowe lub żurnalowe spódnicy i kostiumu damskiego.

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: MASZYNY I URZĄDZENIA PRZYGOTOWAWCZE
I KROJCZE**

TO-3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- klasyfikować maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczne,
- omówić zastosowanie maszyn i urządzeń do prac przygotowawczych,
- określić przeznaczenie różnych rodzajów krajarek,
- określić cel oraz urządzenia do znakowania wykrojów.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Ogólny podział maszyn i urządzeń do prac przygotowawczych i krojczych,
- maszyny przygotowawcze (przeglądarki, warstwowarki - układarki, urządzenia do znakowania wykrojów),
- maszyny krojczne przenośne i stacjonarne,
- mechaniczny ciąg krojczy,
- wykrojniki,
- niekonwencjonalne metody rozkroju materiałów,
- przepisy bhp podczas rozkroju.

CZAS: 6 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy, katalogi prezentujące maszyny i urządzenia do prac przygotowawczych i do rozkroju,
- film dydaktyczny prezentujący maszyny i urządzenia w krojowni,
- modele: przeglądarki, warstwowarki,
- wycieczka do krojowni (dowolny podmiot gospodarczy).

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru lub zadania typu esej.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Określ zastosowanie krajarki stacjonarnej i wymagania bhp przy jej obsłudze.

Zadanie Nr 2:

Do jakich prac w krojowni stosuje się wykrojniki? Podaj przykłady kształtów wykrojników.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 30 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: MASZYNY SZWALNICZE PODSTAWOWE
I WIELOCZYNNOŚCIOWE.**

TO : 4

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczniów będzie umiał:

- klasyfikować maszyny szwalnicze według różnych kryteriów (rodzaju ściegu, rodzaju szwu, rodzaju oprzyrządowania, kształtu głowic, przeznaczenia technologicznego itp.),,
- określić zastosowanie maszyn do typowych prac w szwalni,
- określić mechanizmy maszyn biorące udział w tworzeniu ściegu stębnowego,
- dobrać nici do grubości igieł.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Klasyfikacja maszyn szwalniczych według różnych kryteriów.
- Klasyfikacja ściegów i szwów według norm.
- Budowa zewnętrzna maszyny stębnowej.
- Mechanizmy biorące udział w tworzeniu ściegu stębnowego.
- Zasady tworzenia ściegu stębnowego zwykłego.
- Budowa igły maszynowej, rodzaje igieł.
- Różnice w budowie stębnówki zwykłej i zygzakówki (maszyny wieloczynnościowej).
- Parametry ściegów.

CZAS: 16 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- pląsnie, foliogramy, katalogi prezentujące maszyny: stębnówkę i zygzakówkę, film dydaktyczny prezentujący maszyny szwalnicze,
- wycieczka do szwalni (dowolny podmiot gospodarczy odzieżowy).
- modele maszyn: stębnówki i maszyny wieloczynnościowej lub zygzakówki,
- normy ściegów i szwów,
- wzorniki odszyć: ściegów, szwów.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru lub zadania typu esej.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Określ zadania mechanizmu chwytacza w stębnówce zwykłej.

Zadanie Nr 2:

Jaką rolę spełniają rowki w igle maszynowej?

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- określić zastosowanie maszyn: łańcuszkowych, pikówki, podszywarki, fastrygówki, dziurkarki, ryglówki, guzikarki,
- rozpoznawać ściegi i szwy tworzone na maszynach specjalnych,
- określić zastosowanie przyrządów podstawowych i pomocniczych,
- określić wpływ zastosowania oprzyrządowania na jakość i wydajność pracy,
- rozróżniać oprzyrządowanie do maszyn szwalniczych,
- określić zastosowanie nowych, innych niż nitkowe, technik połączeń materiałów włókienniczych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Maszyna łańcuszkowa dwunitkowa (stębnówka łańcuszkowa).
- Overlocki.
- Fastrygówka.
- Pikówka.
- Podszywarka.
- Ryglówka.
- Dziurkarka bielizniarna i odzieżowa.
- Guzikarka.
- Nowe techniki połączeń materiałów (zgrzewanie, klejenie).
- Oprzyrządowanie maszyn szwalniczych.
- Zasady bezpiecznej pracy na maszynach szwalniczych.

CZAS: 16 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy, katalogi prezentujące etapy tworzenia ścięgów, ściegi i szwy maszyn specjalnego przeznaczenia,
- wycieczka do szwalni (dowolny podmiot gospodarczy odzieżowy).
- katalogi i prospekty maszyn specjalnych,
- normy ścięgów i szwów,
- wzorniki odszyć: ścięgów, szwów.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Wskaż różnice pomiędzy ściegiem overlocka trzynitkowego a ściegiem pięcionitkowym otrzymanym na maszynie łącząco-obrzucającej.

Zadanie Nr 2:

Do czego służy fastrygówka?

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- uzasadnić cel stosowania parowo-ciepłej obróbki elementów i wyrobów odzieżowych,
- objaśniać technikę prasowania różnych materiałów z uwzględnieniem materiałów z okrywą włosową,
- dobrać temperaturę prasowania w zależności od rodzaju materiału,
- określić zastosowanie maszyn, agregatów i manekinów prasowniczych,
- odczytywać znaki informacyjne załączone do wyrobów odzieżowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Cel obróbki parowo-ciepłej.
- Parametry prasowania.
- Narzędzia i przybory do prasowania ręcznego.
- Maszyny automatyczne, agregaty i manekiny prasownicze.
- Techniki prasowania różnego rodzaju włókien, tkanin, dzianin (na sucho, na mokro, materiały z okrywą włosową, itp.).
- *Znaki informacyjne stosowane do oznaczania warunków konserwacji wyrobów odzieżowych.*
- Kolejność prasowania gotowej sztuki odzieży.
- Maszyny do formowania, piśsowania.
- Zasady bezpiecznej pracy podczas prasowania.

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy, katalogi prezentujące maszyny i urządzenia prasownicze, znaki informacyjne stosowane do oznaczenia warunków konserwacji wyrobów odzieżowych,
- przybory i narzędzia do prasowania,
- film dydaktyczny prezentujący parowo-cieplą obróbkę elementów i wyrobów odzieżowych oraz maszyny i urządzenia do prasowania,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja obróbki parowo-ciepłej elementów i wyrobów odzieżowych,
- przykłady wszywek, metek zawierających informacje na temat konserwacji wyrobu odzieżowego.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wielokrotnego wyboru lub typu esej techniczny.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Wyjaśnij cel parowo- cieplnej obróbki elementów i wyrobów odzieżowych.

Zadanie Nr 2:

W jaki sposób należy prasować spódnicę z aksamitu?

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: MASZYNY I URZĄDZENIA TRANSPORTOWE.

88TO 7/88

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- określić zastosowanie urządzeń transportowych w pracy wydziałów: krojowni, szwalni, prasowni i pomieszczeniach magazynowych,
- określić zastosowanie urządzeń transportowych w obsłudze między wydziałami produkcji,

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Ogólny podział urządzeń transportowych,
- Urządzenia transportowe: wózki, stojaki, podnośniki, windy towarowe, przenośniki.
- Urządzenia do transportu przestrzennego w wydziałach produkcyjnych i między wydziałami produkcyjnymi.
- *Urządzenia transportowe do obsługi szwalniczych linii produkcyjnych.*

CZAS: 4 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy, katalogi prezentujące urządzenia transportowe,
- film dydaktyczny prezentujący transport w przemyśle odzieżowym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja transportu elementów i wyrobów odzieżowych między stanowiskami pracy i między wydziałami produkcji,

POMIAR DYDAKTYCZNY

Projekt organizacji transportu wewnątrzzakładowego dla wybranego podmiotu gospodarczego odzieżowego - praca długoterminowa. Pomiar obejmuje również prezentację.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Uzasadnij celowość zastosowania transportu podwieszzonego w pomieszczeniach magazynowych.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: WZORCOWNIA

TO 8

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- objaśnić zadania komórki wzorczącej w odzieżowych podmiotach gospodarczych,
- wymieniać zakres prac projektanta, modelarza - konstruktora i krawca.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Charakterystyka prac i organizacja wzorcowni w odzieżowych podmiotach gospodarczych.
- Zakres prac projektanta.
- Zakres prac modelarza - konstruktora.
- Zakres prac krawca.
- Współpraca wzorcowni z wydziałami przygotowania i realizacji produkcji.
- Komputerowe stanowisko pracy projektanta.
- Źródła informacji o modzie.

CZAS: 6 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- plansze, foliogramy, katalogi prezentujące rysunki modelowe odzieży - projekty wraz z załączonymi próbkami materiałów podstawowych i dodatków oraz wskazówkami dotyczącymi technologii obróbki,
- film dydaktyczny prezentujący pracę we wzorcowni w odzieżowym podmiocie gospodarczym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja prac we wzorcowni.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu organizacji prac we wzorcowni.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Wyjaśnij, jaki jest zakres prac modelarza-konstruktora odzieży w odzieżowym podmiocie gospodarczym.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: DZIAŁ PRZYGOTOWANIA PRODUKCJI

TO 9

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- objaśnić zadania działu przygotowania produkcji w odzieżowych podmiotach gospodarczych,
- objaśnić metody pomiaru czasu pracy robotników.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Zadania działu przygotowania produkcji.
- Rodzaje prac wykonywanych w dziale przygotowania produkcji.
- Wpływ wykonywanych prac na wydajność i jakość prac w działach produkcyjnych.
- Klasyfikacja czasu roboczego.
- Techniczna norma pracy.
- Metody obserwacji i pomiaru czasu pracy robotników.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- film dydaktyczny prezentujący pracę w dziale przygotowania produkcji w odzieżowym podmiocie gospodarczym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja prac w dziale przygotowania produkcji,
- komplet dokumentacji na podstawowe asortymenty odzieży,
- plansze, foliogramy prezentujące klasyfikację czasu roboczego, skład technicznej normy pracy.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu organizacji prac w dziale przygotowania produkcji.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Wymień w punktach prace, jakie poprzedzają uruchomienie produkcji sukienki w typowym konfekcyjnym podmiocie gospodarczym.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: KROJOWNIA.

WTO 10

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- objaśniać znaczenie sezonowania materiałów przed rozkrojem,
- objaśniać sposoby nanoszenia rysunku układu szablonów na materiał,
- wskazać sposób warstwowania dla różnych materiałów,
- zaplanować kolejność prac w krojowni.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Magazynowanie i sezonowanie materiałów przed rozkrojem, z uwzględnieniem działań.
- Przeglądanie materiałów.
- Metody nanoszenia rysunku układu szablonów na materiał.
- Warstwowanie materiałów.
- Rozkrój materiałów (rozkroj nakładu na sekcje, krój zasadniczy).
- Podklejanie elementów odzieży.
- Znakowanie, numerowanie wykrojów.
- Kontrolowanie i kompletowanie wykrojów.
- Rozliczanie partii materiałów skrojonych.

CZAS: 10 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- film dydaktyczny prezentujący pracę w krojowni w odzieżowym podmiocie gospodarczym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja prac w krojowni,
- plansze, foliogramy prezentujące sposoby warstwowania, układy szablonów, rozmieszczenie stanowisk w krojowni.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu organizacji prac w krojowni.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Wyjaśnij, co dzieje się z tkaniną od momentu wydania jej z magazynu surowców w typowym konfekcyjnym podmiocie gospodarczym.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: SZWALNIA

110 11

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wymieniać rodzaje stanowisk roboczych w szwalni,
- określać systemy organizacji produkcji w szwalni i wskazać odpowiednie dla nich metody organizacji pracy.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Rodzaje prac i stanowisk w szwalni.
- Metody organizacji pracy.
- Systemy organizacji produkcji.
- Rytm produkcji i takt pracy.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- film dydaktyczny prezentujący pracę w szwalni w odzieżowym podmiocie gospodarczym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja prac w szwalni,
- plansze, foliogramy prezentujące systemy organizacji produkcji odzieży - rozmieszczenie stanowisk pracy.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu organizacji prac w szwalni.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Porównaj systemy organizacji produkcji: potokowy i synchro wpisując, odpowiednio do tabeli poniżej, ich wady i zalety.

Nazwa systemu	Zalety	Wady
taśmowy
synchro

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

Moduł jednostkowy: WYKOŃCZALNIA.

TO 12

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wymieniać rodzaje prac w wykończalni,
- określać sposób składania i pakowania różnych asortymentów odzieży.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Rodzaje prac i stanowisk w wykończalni.
- Wykończenie wyrobów.
- Etykietowanie.
- Składanie i pakowanie.

CZAS: 6 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- film dydaktyczny prezentujący pracę w wykończalni w odzieżowym podmiocie gospodarczym,
- wycieczka do podmiotu gospodarczego odzieżowego - obserwacja prac w wykończalni,
- aktualne normy i przepisy dotyczące składania i pakowania wyrobów odzieżowych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu organizacji prac w wykończalni.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Omów znaczenie prac wykończeniowych dla jakości wyrobu odzieżowego.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- uzasadniać celowość kontrolowania surowców i wyrobów,
- rozpoznawać błędy w odzieży i określać przyczyny ich powstawania.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Cele i zadania kontrolowania międzyoperacyjnego i końcowego wyrobów z uwzględnieniem samokontroli,
- Rodzaje kontroli w odzieżowym podmiocie gospodarczym.
- Stopnie jakości wyrobów konfekcyjnych.
- System zarządzania jakością - normy serii ISO 9000.
- Przyczyny powstawania błędów w odzieży.

CZAS: 6 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja wyrobów warsztatów szkolnych,
- plansze , foliogramy prezentujące błędy w odzieży,
- aktualne normy dotyczące jakości wyrobów odzieżowych..

POMIAR DYDAKTYCZNY

Zadanie typu "próba pracy", polegające na ocenie i analizie błędów występujących w danym elemencie lub wyrobie odzieżowym.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Omów czynniki decydujące o jakości wyrobu odzieżowego.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: POSTĘP TECHNICZNY I WYNAŁAZCZOŚĆ
PRACOWNICZA.**

TO 14

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- określać kierunki rozwoju postępu technicznego,
- posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu wynalazczości.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Kierunki rozwoju postępu technicznego.
- Postęp techniczny w podstawowych działach podmiotów gospodarczych odzieżowych (w tym komputerowe projektowanie przygotowania produkcji odzieży, nowości techniczne i technologiczne).
- Podstawowe pojęcia z zakresu wynalazczości.
- *Aktualne przepisy o prawie autorskim i wynalazczym.*

CZAS: 8 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- prospekty, katalogi maszyn i urządzeń odzieżowych,
- zbiór przepisów - prawo autorskie i wynalazcze.,
- wystawy, targi, itp., nowości technicznych w przemyśle odzieżowym.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Test wyboru wielokrotnego z zakresu prawa wynalazczego i autorskiego oraz postępu technicznego.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Omów , jak zorganizowane może być dziś stanowisko projektanta odzieży i i porównaj je ze stanowiskiem tradycyjnym.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: DOKUMENTACJA TECHNICZNO -
TECHNOLOGICZNA WYROBU.**

OTO - 15

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- rozpoznawać rodzaje dokumentacji występujących w podmiocie gospodarczym odzieżowym,
- opracować skróconą dokumentację techniczno-technologiczną dla podstawowych wyrobów odzieżowych,

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Dokumentacja procesu produkcyjnego.
- Dokumentacja techniczno-technologiczna - elementy składowe, charakterystyka podstawowych dokumentów wchodzących w skład dokumentacji.
- Komputer jako profesjonalne narzędzie do opracowywania dokumentacji produkcyjnej.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna różnych wyrobów odzieżowych,
- stanowisko komputerowe z oprogramowaniem do wspomagania projektowania przygotowania produkcji odzieży.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru należy dokonywać na podstawie obserwacji podczas ćwiczeń oraz wykonanego przez ucznia projektu skróconej dokumentacji techniczno-technologicznej wybranego wyrobu odzieżowego z uwzględnieniem prezentacji projektu.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Omów, jakie niezbędne dokumenty - informacje powinny znaleźć się w skróconej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: TECHNOLOGIA ODZIEŻY

**Moduł jednostkowy: NORMOWANIE ŻUŻYCIA MATERIAŁÓW
W PRODUKCJI KONFEKCYJNEJ.**

TO 16

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wykonywać układy szablonów dla podstawowych asortymentów odzieży,
- obliczać normę zużycia materiału dla pojedynczej sztuki odzieży i dla partii wyrobów,

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Cel normowania materiałów.
- Metody wykonywania szablonów miniaturowych.
- Zasady sporządzania rysunku układu szablonów.
- Opisywanie rysunku układu szablonów.
- Obliczanie normy zużycia materiału na podstawie wykonanego rysunku układu szablonu.
- Komputer jako profesjonalne narzędzie do opracowywania układów szablonów i obliczania zużycia materiałów.

CZAS: 14 godz.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- szablony podstawowych asortymentów odzieży w skali 1:1 i 1:5,
- papier milimetrowy, skalówka,
- plansze, foliogramy prezentujące rysunki układów szablonów,
- komplety dokumentacji norm zużycia surowca dla podstawowych asortymentów odzieży.
- stanowisko komputerowe z oprogramowaniem do wspomaganie projektowania przygotowania produkcji odzieży.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru należy dokonywać na podstawie obserwacji podczas ćwiczeń oraz wykonanego przez ucznia projektu układu szablonów dla wybranych wyrobó odzieżowych z uwzględnieniem prezentacji projektu.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie Nr 1:

Omów, jaki układ szablonów zastosujesz dla dwóch rozmiarów spódnicy w szkocką kratę. Odpowiedź uzasadnij.

Warunki dla ucznia:

- papier i pisak,

Standard wykonania:

Czas: 20 min. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

UŻYTKOWANIE KOMPUTERA

CELE KSZTAŁCENIA

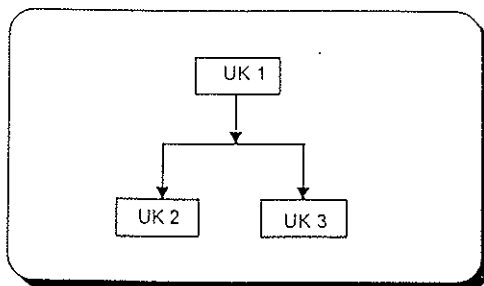
W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- obsługiwać komputer, korzystać z jego systemu operacyjnego,
- wykorzystywać typowe oprogramowanie, głównie:
 - *edytor tekstu,
 - *edytor graficzny,
 - *oprogramowanie edukacyjne wykorzystywane w procesie kształcenia różnych modułów.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas (godz)
KLASA III		
UK 1	Podstawy obsługi komputera	20
UK 2	Edytor tekstu	22
UK 3	Edytor graficzny	22
	Do dyspozycji nauczyciela	8
	Razem	72

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

1. Techniczne środki kształcenia:

- stanowisko komputerowe, uczniowskie typu IBM PC - o minimalnej konfiguracji: Pentium 75, 32 MB RAM, CD-ROM, FDD 1,44 MB, HDD 1 GB, monitor kolorowy o obniżonej radiacji, digizer - 15 szt.
- komputer nauczycielski typu IBM PC - o minimalnej konfiguracji: Pentium 75, 32 MB RAM, CD-ROM, FDD 1,44 MB, HDD 1 GB, karta dźwiękowa, monitor kolorowy o obniżonej radiacji, digizer - 1 szt.
- drukarka atramentowa lub laserowa,
- panel ciekłokrystaliczny dostosowany do współpracy z komputerem nauczycielskim,
- projektor przystosowany do współpracy z panelem ciekłokrystalicznym,
- ekran,
- zestaw dyskietek dla uczniów.

Sala, w której znajduje się sprzęt komputerowy powinna być przestronna. Należy w niej umieścić jak najwięcej zieleni, która naturalnie regeneruje zmęczony patrzaniem w ekran wzrok ucznia.

2. Tekstowe i pozatekstowe źródła informacji:

- zestaw podręczników,
- zestaw instrukcji do wykorzystywanych programów komputerowych,
- zestaw zbiorów ćwiczeń, zadań i tematów projektów,
- programy komputerowe:
 - edytor tekstu (najlepiej pracujący w środowisku graficznym WINDOWS),
 - edytor graficzny (najlepiej pracujący w środowisku graficznym WINDOWS).

3. Modele i materiały dydaktyczne

- prezentacje komputerowe dla potrzeb prowadzenia zajęć z zakresu użytkowania komputera.

LITERATURA

- materiały przygotowane przez nauczyciela,
- instrukcje do wykorzystywanych programów.

POMIAR DYDAKTYCZNY

W module "UŻYTKOWANIE KOMPUTERA" przewiduje się wykonywanie badań kształtujących i sumatywnych. Wszystkie badania powinny być przeprowadzane z użyciem komputera. W trakcie procesu kształcenia przewiduje się systematyczne badania umiejętności uczniów z zakresu poszczególnych modułów jednostkowych. Polegają one głównie na obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania wcześniej zaprojektowanych zadań oraz na ocenie efektów wykonanych zadań i sposobu ich zaprezentowania.

Zakłada się przeprowadzenie badań sumatywnych po każdym module jednostkowym, również pod kątem uzyskania przez ucznia certyfikatów umiejętnościowych.

INNE INFORMACJE

W procesie kształcenia w module ogólnym "UŻYTKOWANIE KOMPUTERA" powinny dominować metody aktywizujące proces myślowy ucznia, a zwłaszcza metoda projektów i metoda tekstu przewodniego. Wszelkie przedstawione treści muszą mieć swoje odzwierciedlenie w praktycznych ćwiczeniach. Ćwiczenia powinny stanowić problem do rozwiązania dla ucznia, nie powinny być bezmyślnym powtarzaniem czynności nauczyciela. Uczeń powinien przekonać się o możliwościach komputera wykorzystując do tego celu różne urządzenia peryferyjne, takie jak np.: drukarka, mysz, a także w miarę możliwości szkoły scanner i ploter.

Umiejętności uczniów powinny być kształtowane poprzez wykonywanie przeróżnych zadań formułowanych zarówno przez nauczyciela, jak i przez samego ucznia. Dobór zadań powinien być zróżnicowany, a ich stopień trudności dostosowany do indywidualnych możliwości ucznia. W przypadku grupowego wykonywania zadań należy dobrać uczniów w grupie o podobnych możliwościach intelektualnych co pozwoli indywidualizować proces kształcenia.

Należy zwrócić uwagę, aby uczniowie w trakcie rozwiązywania zadań korzystali z różnych źródeł informacji tekstowych i pozatekstowych.

Zajęcia powinny odbywać się w blokach dwugodzinnych. Liczba osób uczestniczących jednocześnie w zajęciach nie powinna przekraczać 15. Zatem, jeśli klasa liczy więcej niż 15, a mniej niż 30 osób należy ją podzielić na dwie grupy.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- przygotować komputer i podstawowe urządzenia peryferyjne (klawiatura, monitor, mysz, drukarka) do współpracy,
- przygotować dyskietki do współpracy z komputerem,
- wyszukiwać i uruchamiać programy,
- tworzyć i usuwać katalogi,
- kopiować i usuwać zbiory,
- prawidłowo zakończyć pracę z komputerem.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Podstawowe elementy wchodzące w skład stanowiska komputerowego.
- Podstawowe wiadomości o budowie i działaniu komputera (procesor, pamięci ROM, RAM, układy wejścia, wyjścia, pamięci zewnętrzne, urządzenia peryferyjne).
- Typy programów komputerowych, translatory.
- Uruchamianie komputera.
- Obsługa klawiatury.
- System operacyjny komputera.
- Przygotowanie dyskietek do współpracy z komputerem.
- Pojęcia pliku i katalogu.
- Organizacja katalogów.
- Wyszukiwanie i uruchamianie programów.
- Tworzenie i usuwanie katalogów.
- Kopiowanie i usuwanie zbiorów.
- Stosowanie innych poleceń systemu operacyjnego.

CZAS: 20 godzin

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- urządzenia techniczne wyszczególnione w opisie modułu ogólnego UK,
- zestaw ćwiczeń umożliwiający kształtowanie umiejętności z zakresu obsługi komputera.

POMIAR DYDAKTYCZNY

W trakcie kształcenia w module jednostkowym nauczyciel powinien dokonywać szczegółowej obserwacji czynności ucznia wykonywanego zaprojektowane wcześniej zadania. Na każde dwie godziny zajęć powinien być przygotowany pakiet zadań o różnym stopniu trudności kształtujący podobne umiejętności w zakresie obsługi komputera.

Po zakończeniu kształcenia w module jednostkowym należy przeprowadzić badania sumatywne pozwalające jednocześnie przyznać certyfikaty umiejętnościowe tym, którzy ukształtowali założone umiejętności w sposób pełny. Rozwiązania zadań należy zachować na dyskietce.

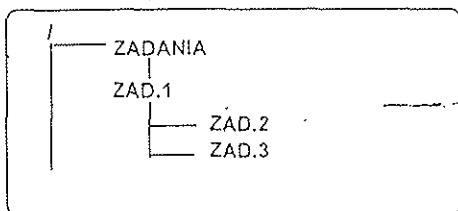
PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie nr 1.

Sformatuj dyskietkę.

Zadanie nr 2.

Utwórz na dyskietce strukturę katalogową:

Zadanie nr 3.

W katalogu ZAD.3 załóż plik tekstowy o nazwie dane.txt i umieść w nim swoje dane osobowe.

Zadanie nr 4.

Utworzony plik dane.txt przekopij do katalogu ZADANIA zmieniając jednocześnie nazwę na osoba.txt.

Zadanie nr 5.

Wyświetl strukturę katalogową dysku twardego.

Zadanie nr 6.

Uruchom dowolny program edukacyjny.

Warunki dla ucznia:

- : stanowisko komputerowe, dyskietka.

Standard rozwiązań:

- Czas: 30 minut. Uczeń rozwiązuje zadania poprawnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- uruchamiać wybrany edytor tekstu,
- wprowadzać tekst za pomocą wybranego edytora tekstu,
- zapisywać tekst w ramach za pomocą wybranego edytora tekstu,
- wykonywać operacje blokowe na wybranym tekście,
- wykorzystywać różne czcionki i różny krój liter,
- pracować na dwóch tekstach jednocześnie,
- wprowadzać strukturę rozdziałów,
- włączać do tekstu elementy graficzne,
- zapisywać tekst na dysku i drukować,
- rozpoznawać w katalogu edytora zbiory tekstowe.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Funkcje i możliwości edytora tekstu.
- Uruchamianie edytora tekstu.
- Zasady wprowadzania tekstu do pamięci komputera.
- Wprowadzenie tekstu za pomocą edytora.
- Wykorzystanie funkcji edytora w celu zmiany kroju pisma, czcionki, ustawienia marginesu i odstępu między liniami.
- Wprowadzenie tekstu w ramach.
- Projektowanie układu rozdziałów tekstu.
- Operacje blokowe na tekstach.
- Wprowadzenie grafiki do tekstu.
- Praca na dwóch tekstach.
- Zasady drukowania tekstu.
- Drukowanie wprowadzonego tekstu.

CZAS: 22 godziny

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- stanowiska komputerowe wymienione w module ogólnym,
- edytor tekstu - licencjonowany.

POMIAR DYDAKTYCZNY

W trakcie kształcenia w module jednostkowym nauczyciel powinien dokonywać szczegółowej obserwacji czynności ucznia wykonyującego zaprojektowane wcześniej zadania.

Po zakończeniu kształcenia w module jednostkowym należy przeprowadzić badania sumaryczne pozwalające jednocześnie przyznać certyfikaty umiejętnościowe tym, którzy ukształtowali założone umiejętności w sposób pełny. Rozwiązania zadań należy zachować na dyskietce.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie nr 1.

Napisz swój życiorys wykorzystując znany Ci edytor tekstu.

Warunki dla ucznia

- stanowisko komputerowe z edytorem tekstu,
- dyskietka, na której uczeń zapisze swoje zadanie.

Standard wymagań:

- czas wykonania zadania: 45 min (1 godzina lekcyjna),
- uczeń wykonuje zadanie poprawnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: UŻYTKOWANIE KOMPUTERA

Moduł jednostkowy: EDYTOR GRAFICZNY

UK 3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczniów będzie umiał:

- uruchamiać wybrany edytor graficzny,
- wykonywać rysunek za pomocą wybranego edytora graficznego,
- modyfikować gotowe rysunki,
- składać publikacje z rysunków gotowych,
- zapisywać rysunki na dysku i drukować,
- rozpoznawać w katalogu edytora graficznego zbiory, w których zapisane są rysunki.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Funkcje edytora graficznego.
- Uruchamianie edytora graficznego.
- Zasady wykonywania rysunków za pomocą edytora graficznego, przy wykorzystaniu jego wszystkich możliwości.
- Wykonywanie rysunków za pomocą edytora graficznego, przy wykorzystaniu jego wszystkich możliwości.
- Modyfikacja rysunków gotowych.
- Składanie rysunków.
- Zapisywanie rysunków w pamięci zewnętrznej.
- Drukowanie rysunków.

CZAS: 22 godziny

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- stanowiska komputerowe wymienione w module ogólnym,
- edytor graficzny - wersja licencyjna.

POMIAR DYDAKTYCZNY

W trakcie kształcenia w module jednostkowym nauczyciel powinien dokonywać szczegółowej obserwacji czynności ucznia wykonyującego zaprojektowane wcześniej zadania.

Po zakończeniu kształcenia w module jednostkowym należy przeprowadzić badania sumatywne z zakresu wykonania rysunku za pomocą edytora graficznego, pozwalające jednocześnie przyznać certyfikaty umiejętnościowe tym, którzy ukształtowali założone umiejętności w sposób pełny. Rozwiązania zadań należy zachować na dyskietce.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zaprojektuj oraz wykonaj rysunek modelowy żakietu damskiego.

Warunki dla ucznia:

- stanowisko komputerowe z programem graficznym.
- dyskietka, na której zapisuje rysunek.

Standard wymagań:

- czas wykonania zadania: 90 minut. Uczeń wykonuje zadanie w sposób zadowalający nauczyciela.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

WYTWARZANIE ODZIEŻY

(ZAJĘCIA PRAKTRYCZNE)

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

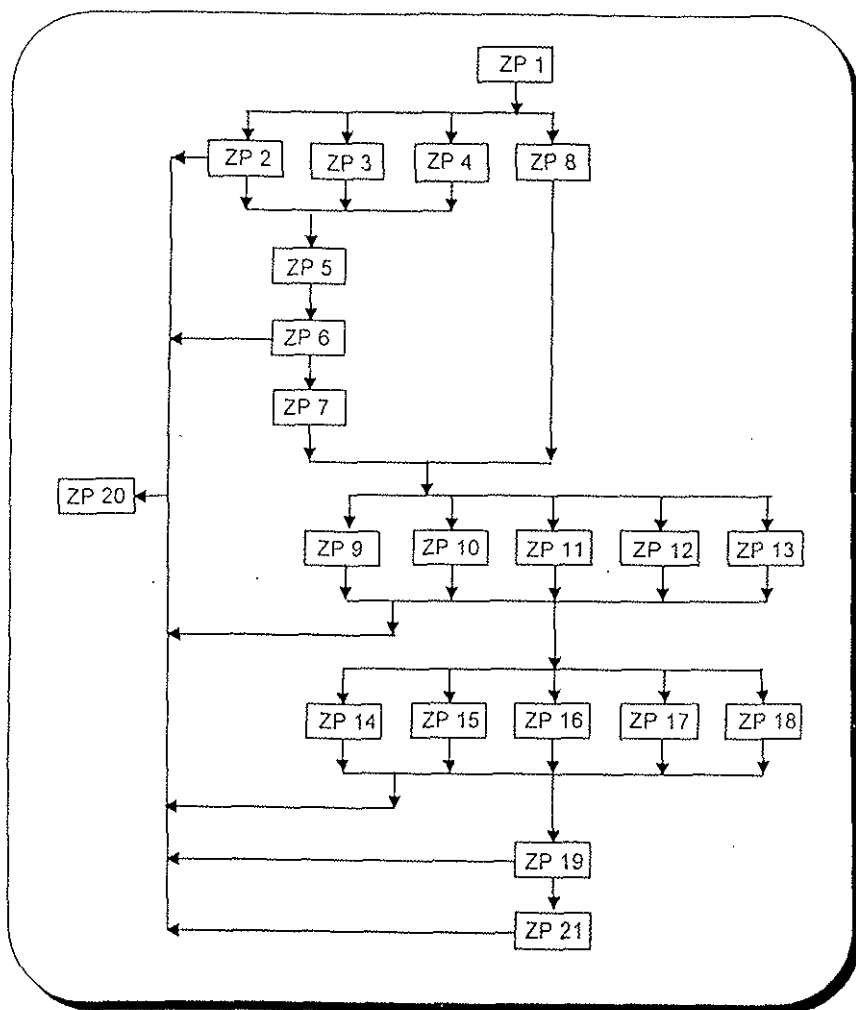
- organizować własne stanowisko pracy ręcznej i maszynowej zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dobrać rodzaje i techniki prasowania w zależności od składu surowcowego i wykończenia materiałów i wyrobów odzieżowych,
- prasować różnymi technikami materiały i wyroby odzieżowe,
- użytkować typowe maszyny i urządzenia stosowane w konfekcjonowaniu odzieży,
- szyc wężły technologiczne o różnym stopniu złożoności,
- wykonać wykroje wyrobów odzieżowych i dodatków,
- szyc wyroby odzieżowe o różnym stopniu trudności,
- kontrolować wyroby odzieżowe we wszystkich fazach ich powstawania,
- dosłrzcgać typowe błędy w odzieży.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas	
ZP 1	Organizacja pracy. Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwpożarowe.	15	K L A S A
ZP 2	Praktyczne stosowanie ściegów ręcznych	25	
ZP 3	Użytkowanie maszyn szwalniczych stębnowych.	20	
ZP 4	Użytkowanie maszyn i urządzeń prasowniczych.	20	
ZP 5	Zastosowanie maszyn ściegu łańcuszkowego do szycia prostych wyrobów odzieżowych i bieliznianych.	25	
ZP 6	Szycie węzłów technologicznych.	35	
ZP 7	Użytkowanie maszyn specjalnych	20	
	Do dyspozycji nauczyciela	30	
ZP 8	Krojenie i kompletowanie wykrojów	51	K L A S A
ZP 9	Szycie odzieży dziecięcej.	51	
ZP 10	Szycie spódnic.	51	
ZP 11	Szycie bluzek damskich.	51	
ZP 12	Szycie sukienek na różne pory roku i okazje.	34	
ZP 13	Szycie spodni dla różnych grup wiekowych.	34	
	Do dyspozycji nauczyciela	51	II

ZP 14	Szycie kompletów sportowych.	40,5	K L A S A III
ZP 15	Szycie żakietów.	54	
ZP 16	Krojenie i szycie wyrobów z materiałów odzieżowych w paski i kratę.	40,5	
ZP 17	Szycie kurtek dla różnych grup wiekowych.	54	
ZP 18	Szycie marynarek i płaszczy.	54	
ZP 19	Konfekcyjne wytwarzanie wyrobów odzieżowych dla różnych grup wiekowych.	40,5	
ZP 20	Kontrola jakości wyrobów odzieżowych.	40,5	
ZP 21	Wytwarzanie odzieży miarowej.	108	
	Do dyspozycji nauczyciela	81	
	Razem	1.026	

STRUKTURA POWIĄZAŃ MODUŁÓW JEDNOSTKOWYCH

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH (między innymi techniczne środki kształcenia)

- stanowiska pracy ręcznej z narzędziami i przyborami,
- maszyny szwalnicze stębnowe, łańcuskowe, specjalne z oprzyrządowaniem,
- stanowiska prasownicze wyposażone w żelazka elektryczno-parowe z termoregulatorami, manekiny prasownicze, maszyny do klejenia, formowania i plisowania, zestawy poduszek,
- katalogi i żurnale mody,

- manekiny dla różnych grup wiekowych.
- dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów: odzieżowych,
- urządzenia krojce: krajarki ręczne i stacjonarne, nożyce, stoły krojce, przyrządy do znakowania tkanin,
- wzorniki odszytych węzłów technologicznych.
- plansze prezentujące chronologię szycia podstawowych węzłów technologicznych, wyrobów odzieżowych,
- sprzęt TV, magnetowid, kasety video,
- zbiór polskich norm.

LITERATURA

- Kowalczyk K., "Konfekcjonowanie odzieży." Część II
- Jurek St., "Kroj i modelowanie odzieży ciężkiej i dziecięcej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Porycki M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży męskiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Bily-Czopowa M., Mierowska K., "Kroj i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo-usługowe."
- Bily-Czopowa M., Mierowska K., "Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Cyrankiewicz H., "Krawiectwo i modelowanie odzieży dziecięcej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Parafianowicz Z., "Konstrukcja i modelowanie odzieży ciężkiej"
- Parafianowicz Z., "Szkolny słownik odzieżowy"
- Parafianowicz Z., Piskorska M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej ciężkiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Parafianowicz Z., Piskorska M., "Konstrukcja i modelowanie odzieży męskiej. Ćwiczenia do technologii dla ZSZ."
- Trzcńska K., "Konstrukcja i modelowanie odzieży lekkiej" Część I i II
- Lewandowska E., "Modelowanie form odzieży damskiej na dolną część ciała i górną część ciała" Zeszyt nr 1 i 2 dla ZSZ
- Czasopisma zawodowe

Wymienioną literaturę należy na bieżąco aktualizować w miarę ukazywania się nowych publikacji.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Badania sumaryczne poziomu ukształtowanych przez uczniów umiejętności należy prowadzić po każdym module jednostkowym w formie zadań typu "próba pracy" z uwzględnieniem obserwacji czynności ucznia.

Badania kształtujące przeprowadza nauczyciel w zależności od potrzeb.

Uczeń może otrzymać certyfikat umiejętnościowy po ukończeniu kształcenia: w klasie pierwszej - po modułach ZP 1 do ZP 7, w klasie drugiej - po modułach ZP 8 do ZP 13 oraz po zakończeniu kształcenia w klasie trzeciej - po modułach ZP 14 do ZP 21. Warunkiem otrzymania kolejnego certyfikatu jest otrzymanie certyfikatu poprzedniego.

INFORMACJA NA TEMAT UMIEJĘTNOŚCI I WIADOMOŚCI NIEZBĘDNYCH DO PODJĘCIA KSZTAŁCENIA W MODULE ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Przed rozpoczęciem kształcenia w module uczeń musi umieć:

- formułować i wyrażać własny sąd, opinię na temat aktualnej mody itp..

oraz znać:

- barwy podstawowe i pochodne, ciepłe i zimne,
- rodzaje kompozycji w rysunku.

INNE INFORMACJE

Zajęcia praktycznie powinny odbywać się w grupach nie większych niż 12 uczniów. Moduły ZP 8, ZP 20 i ZP 21 należy realizować w grupach nie większych niż 6 uczniów.

Treści kształcenia z zakresu: organizacji pracy ręcznej lub maszynowej, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku roboczym (ZP 1) należy omawiać również przed przystąpieniem do zajęć.

Niektóre treści z zakresu modułów ZP 4, ZP 5 i ZP 6 będą realizowane w modułach: ZP 6, ZP 9 - ZP 15 oraz ZP 17 - ZP 21.

W modułach ZP 9 - ZP 21 należy wykorzystywać manekin.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: ORGANIZACJA PRACY. PRZEPISY
BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY DRAZ
PRZECIWPOŻAROWE

ZP 1

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- zorganizować stanowisko pracy ręcznej zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwpożarowymi,
- wyodrębnić miejsca szczególnie niebezpieczne przy obsłudze maszyn i urządzeń konfekcyjnych,
- udzielić doraźnej pomocy poszkodowanemu w wypadku,
- uzasadnić cel stosowania odzieży ochronnej i obuwia.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Organizacja pracy w warsztatach szkolnych.
- Regulamin pracy ucznia - prawa i obowiązki ucznia i dyżurnego.
- Harmonogram zajęć warsztatowych w pierwszym roku kształcenia.
- Sprawy organizacyjne - narzędzia i przybory do pracy.
- Higiena pracy w warsztatach szkolnych.
- Zabezpieczenie maszyn i urządzeń pod względem bhp.
- Sposoby udzielania doraźnej pomocy poszkodowanemu w wypadku.
- Zastosowanie sprzętu przeciwpożarowego.
- Rola odzieży ochronnej.

CZAS: 15 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- maszyny szwalnicze z urządzeniami zabezpieczającymi,
- przybory, narzędzia krawieckie,
- apteczka pierwszej pomocy,
- odzież ochronna,
- plansze prezentujące udzielanie pierwszej pomocy porażonemu prądem,
- sprzęt przeciwpożarowy w warsztatach szkolnych,
- wyroby warsztatów szkolnych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiar dydaktyczny umiejętności uczniów należy dokonać w oparciu o obserwację ucznia w czasie zajęć oraz zadanie typu "próba pracy" z zakresu organizowania stanowiska pracy i stosowania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwpożarowych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Zorganizuj stanowisko pracy ręcznej.

Zadanie 2.

Wymień potrzebne narzędzia i przybory do pracy ręcznej.

Warunki dla ucznia:

- stanowiska pracy ręcznej,
- narzędzia i przybory niezbędne do pracy.

Standard wykonania:

Czas: 10 minut. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Praktyczne stosowanie ściegów ręcznych.

ZP 2

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wykonać ściegi ręczne,
- haftować dziurki, pętelki, rygielki ręczne,
- przyszywać guziki o różnej budowie,
- posługiwać się przyborami i narzędziami do szycia ręcznego.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Technika szycia ręcznego.
- Podział ściegów ręcznych.
- Zastosowanie ściegów ręcznych.
- Ćwiczenia w komponowaniu ściegów, dobór nici i kolorystyki.
- Rodzaje dziurek.
- Sposoby przyszywania guzików.
- Pętelki i rygielki.

CZAS: 25 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- wzorniki haftów,
- wzorniki ściegów ręcznych,
- wzorniki dziurek,
- igły, nici, napaśtek, szpilki, materiały odzieżowe, guziki,
- plansze prezentujące sposoby przyszywania guzików.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwacje uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu stosowania ściegów ręcznych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Wykonaj dziurkę bieliżnianą dobierając grubość i kolor nici do materiału oraz grubość igły ręcznej.

Zadanie 2.

Podszyj dół spódnicy.

Warunki dla ucznia:

- materiał odzieżowy, nici, igły, napaśtek, nożyce, nóż do prucia, taśma centymetrowa, kreda krawiecka, ołówki.

Standard wykonania:

Czas: 60 minut. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

**Moduł jednostkowy: Użytkowanie maszyn szwalniczych
stębnowych.**

ZP 3

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- nawijać nić na cewkę,
- przewlekać nić górną i dolną przez prowadniki,
- wymieniać igłę,
- regulować skok ściegu, szerokość zyg-zaka oraz naprężenie nici dolnej i górnej przy łączeniu warstw materiału,
- stosować wybrane szwy maszynowe zawarte w PN-83/P-84501,
- konserwować maszyny,
- stosować maszyny zgodnie z ich przeznaczeniem technologicznym.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Uruchamianie i zatrzymywanie maszyn.
- Nawijanie nici na cewkę i umieszczanie jej w koszu cewkowym.
- Wymiana igieł.
- Przewlekanie nici dolnej i górnej przez prowadniki.
- Regulacja skoku ściegu, szerokości zyg-zaka oraz naprężenia nici górnej i dolnej.
- Położenia igielnicy.
- Szycie po liniach o zróżnicowanym stopniu trudności.
- Szycie próbek szwami zawartymi w PN-83/P-84501.
- Wykończenie próbek.
- Konserwacja maszyn.
- Wykonywanie operacji na maszynach zyg-zakowych.

CZAS: 20 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- maszyny stębnowe szyjące ściegiem prostym i zyg-zakowym,
- plansze prezentujące sposób przewlekania nici dolnej i górnej w maszynie stębnowej,
- plansze prezentujące punkty oliwienia maszyn stębnowych,
- wzorniki z narysowanymi liniami do szycia, o zróżnicowanym stopniu trudności,
- próbki szwów maszynowych odszytych zgodnie z normą PN-83/P-84501,
- próbki materiałów,
- PN-83/P-84501 "Szwy. Klasyfikacja i oznaczenia"
- kompletne wyposażenie maszyn,

- plansze prezentujące punkty regulacji:
 - skoku ściegu,
 - szerokości zyg-zaka,
 - położenia igielnicy,
 - naprężenia nitki dolnej i górnejw maszynach stębnowych.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu:

- nawlekania nitki na cewkę,
- przewlekania nitki dolnej i górnej,
- wymiany igły,
- regulacji skoku ściegu,
- regulacji szerokości zyg-zaka,
- regulacji naprężenia nici dolnej i górnej,
- szycia po liniach o różnym stopniu trudności.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Na jakiej warstwie maszyna pętelkuje? Wyreguluj tak mechanizmy, aby otrzymać ścieg prawidłowy.

Zadanie 2.

Wykonaj dziurkę bieleżnianą o długości 2 cm i szerokości 4 mm.

Warunki dla ucznia:

- maszyny stębnowe szyjące ściegiem prostym i zyg-zakowym,
- próbki materiałów,
- próbka materiału ze ściegiem nieprawidłowym,
- przybory i przyrządy do szycia.

Standard wykonania:

Czas: 60 minut. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Użytkowanie maszyn i urządzeń prasowniczych.

ZP'4

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- korzystać z narzędzi i przyborów do prasowania,
- stosować różne operacje prasownicze,
- dobrać parametry prasowania do różnych rodzajów materiałów odzieżowych,,
- prasować materiały i wyroby odzieżowe różnymi technikami prasowania,
- użytkować maszyny i urządzenia prasownicze znajdujące się w warsztatach szkolnych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Narzędzia i przybory prasownicze.
- Operacje prasownicze: dekałyzowanie, wprasowanie, rozciąganie, odprasowanie, zaprasowanie.
- Różne techniki prasowania.
- Prasowanie mechaniczne.
- Zasady prasowania półfabrykatów i wyrobów gotowych.
- Zasady bezpiecznej pracy podczas prasowania.

CZAS: 20 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- żelazka elektryczno-parowe, stół do prasowania, deska, rękawnik, poduszki prasulce, szczotki do prasowania,
- manekiny prasownicze,
- urządzenia do klejenia, formowania, plisowania,
- materiały i wyroby odzieżowe.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu prasowania różnych wyrobów.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Wyprasuj odszyty element dobierając technikę i rodzaj prasowania.

Zadanie 2.

Wyprasuj gotowy wyrób odzieżowy.

Warunki dla ucznia:

- żelazko z termoregulatorem,
- stół lub deska do prasowania,
- zestaw przyrządów i przyborów do prasowania,
- element odzieży,
- gotowy wyrób odzieżowy.

Standard wykonania:

Czas: 30 minut. Zadania należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Zastosowanie maszyn szyjących ściegiem łańcuszkowym do szycia prostych wyrobów odzieżowych i bieliznianych.

ZP 5

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- przewlekać nici dołną i górną przez prowadniki,
- wyregulować skok ściegu, naprężenia nici,
- wymienić igły,
- konserwować maszyny,
- zastosować maszyny zgodnie z przeznaczeniem technologicznym.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie wyrobów bieliznianych.
- Szycie fartuszków gospodarczych.
- Szycie rękawic kuchennych.
- Szycie golfów, półgolfów.
- Szycie spodni dresowych.
- Szycie spódnic.

CZAS: 25 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- maszyny ściegu łańcuszkowego,
 - plansze prezentujące: przewlekanie nici, punkty oliwienia maszyn ściegu łańcuszkowego, punkty regulacji na maszynach ściegu łańcuszkowego,
 - wyposażenie maszyn,
 - wzorniki ściegów i szwów otrzymanych na maszynach łańcuszkowych,
 - stanowisko prasownicze,
 - modele wyrobów odzieżowych,
 - dokumentacja wyrobu odzieżowego,
 - dodatki pasmanteryjne.
-
-

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu szycia na maszynach ściegu łańcuszkowego.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj spodnie dresowe dla dziecka.

Warunki dla ucznia:

- wykrojone elementy spodni dresowych,
- narzędzia i przybory do szycia,
- model wyrobu,
- dokumentacja wyrobu..

Standard wykonania:

Czas: 60 minut. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie węzłów technologicznych.

ZP 6

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- wykonać różne węzły technologiczne występujące w wyrobach odzieżowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Rodzaje szwów i obrębów konfekcyjnych.
- Lamowanie materiałów odzieżowych.
- Odszycie różnych rozporzków stosowanych w odzieży.
- Wszywanie mankietów do rękawa.
- Wszywanie rękawów o różnych fasonach.
- Rodzaje zapieć.
- Sposoby wszywania zamków błyskawicznych.
- Rodzaje kieszeni.
- Wszywanie pasków do spódnic i spodni.
- Prasowanie międzyoperacyjne.
- Wykończenie węzłów.

CZAS: 35 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- węzły technologiczne, fazy szycia węzłów technologicznych,
- materiały, nici,
- przybory krawieckie,
- maszyny szwalnicze,
- żelazka.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu odszycia różnych węzłów technologicznych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Wszyć kołnierz do koszuli męskiej.

Warunki dla ucznia:

- wykrojone elementy kołnierza,
- narzędzia i przybory do szycia,
- model wyrobu,
- dokumentacja wyrobu..

Standard wykonania:

Czas: 45 minut. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Użytkowanie maszyn specjalnych.

ZP.7

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- przewlekać nici przez prowadniki,
- wyregulować naprężenie nici,
- wymienić igły,
- konserwować maszyny,
- zastosować maszyny do określonej operacji technologicznej.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Uruchamianie i zatrzymywanie maszyn.
- Przewlekanie nici przez prowadniki.
- Wymiana igieł.
- Wykonywanie operacji na maszynach specjalnych.

CZAS: 20 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- maszyny specjalne: dwuigłowa stębnowa, podszywarka, maszyna łącząco-obrzucająca, inne znajdujące się w warsztatach szkolnych,
- plansze, foliogramy prezentujące sposoby przewlekania nici w wybranych maszynach specjalnych,
- plansze, foliogramy prezentujące sposoby wiązania nici w maszynach specjalnych,
- komplet przyborów do szycia.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego z zakresu użytkowania maszyn specjalnych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Przewlec nitkę w podszywarce.

Zadanie 2.

Podszyj dół spódnicy.

Warunki dla ucznia:

- spódnica,
- niezbędne narzędzia i przybory do szycia,

Standard wykonania:

Czas: 30 minut. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Krojenie i kompletowanie wykrojów.

ZP:8

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- układać szablon według rysunku układu szablonów,
- obrysować kontury szablonów,
- wycinać wykroje,
- nanosić zewnętrzne i wewnętrzne punkty spotkań,
- kontrolować, znakować i kompletować wykroje.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Układanie szablonów na materiale.
- Rysowanie układu szablonów na materiale.
- Warstwowanie materiałów.
- Nanoszenie zewnętrznych i wewnętrznych punktów spotkań.
- Rozkrój materiałów.
- Uruchamianie i zatrzymywanie krajaek ręcznych i stacjonarnych.
- Kontrola jakości wykrojów.
- Przekazywanie wykrojów do szwalni i do magazynu.

CZAS: 51 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- stoły krojce, krajaek ręczne i stacjonarne maszyny krojce,
- dokumentacja wyrobu, w załączeniu - szablon, model wyrobu, rysunek modelu, układ kroju,
- nożyce, przybory krawieckie,

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności wykonania układu szablonów na materiale według danego rysunku.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Odrysuj na materiale szablon spódnicy podstawowej pamiętając o zachowaniu kierunku nitki prostej.

Warunki dla ucznia:

- materiał gładki,
- komplet szablonów spódnicy,
- przybory do kreślenia układu szablonów.

Standard wykonania:

Czas: 30 minut. Zadanie należy wykonać w sposób zadowalający nauczyciela.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczniów będzie umiał:

- szyc typowe wyroby odzieżowe dla dzieci z wykorzystaniem maszyn szwalniczych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Kaftanik niemowlęcy.
- Śpioszki niemowlęce.
- Czapeczka i śliniaczek.
- Spódnica z falbankami.
- Piżama dla dziecka.
- Ćwiczenia w komponowaniu zdobień odzieży dziecięcej.
- Wykończenie i prasowanie wyrobów.

CZAS: 51 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli,
- modele wyrobów niemowlęcych i dziecięcych,
- wykroje wyrobów,
- dodatki krawieckie,
- aplikacje i zdobienia odzieży dziecięcej,
- narzędzia i przybory do szycia.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności wykonania wyrobów dziecięcych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Doszyj falbanę o szerokości 7 cm do dołu sukienki dziecięcej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja wyrobu,
- materiał gładki,
- narzędzia i przybory do szycia.

Standard wykonania:

Czas: 30 minut. Zadanie należy wykonać w sposób zadowalający nauczyciela.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie spódnic.

ZP.10

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- montować węzły technologiczne w całość wyrobu,
- szyc typowe fasony spódnic dla różnych grup wiekowych,
- korzystać z pełnego parku maszynowego,
- korzystać z dokumentacji technicznej wyrobu.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie spódnic w oparciu o dokumentację techniczno-technologiczną oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych w spódnicy.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 51 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli,
- modele spódnic i wykroje,
- plansze prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia spódnic.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj spódnicę według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 4 godziny. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie bluzek damskich.

ZP 11

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- połączyć odpowiednie węzły technologiczne w bluzce damskiej,
- szyc bluzki o typowych fasonach.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie bluzek w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 51 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli bluzek,
- modele bluzek i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia bluzek damskich.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj bluzkę według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 6 godzin. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie sukienek na różne pory roku i okazje.

ZP 12

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- połączyć odpowiednie węzły technologiczne w sukience,
- szyc sukienki o typowych fasonach na różne okazje i pory roku.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie sukienek w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 34 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli bluzek,
- modele sukienek i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie - odzieżowe,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia sukienek.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj sukienkę według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 6 godzin (czas może ustalić nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu). Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie spodni dla różnych grup wiekowych.

ZP.13

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- połączyć odpowiednie węzły technologiczne w spodniach,
- szyc spodnie dla różnych grup wiekowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie spodni w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 34 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli spodni,
- modele spodni i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia spodni.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj spodnie według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 6 godzin (czas może ustalić nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu). Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie kompletów sportowych.

ZP 14

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- słosować węzły technologiczne,
- szyc komplety sportowe.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie kompletów sportowych o różnym charakterze w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 40,5 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli kompletów sportowych,
- modele kompletów sportowych i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia kompletów sportowych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj komplet sportowy według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 12 godzin (czas może ustalić nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu). Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- montować węzły technologiczne,
- szyc żakiety.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie żakietów w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Łączenie wykrojów w całość.
- Zastosowanie różnych węzłów technologicznych.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 54 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli kompletów sportowych,
- modele żakietów i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia żakietów.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj żakiet na podszewce według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 26 godzin (czas może ustalić nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu). Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Krojenie i szycie wyrobów z materiałów odzieżowych w paski i w kratę.

ZP/16

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- warstwować materiał w paski i kratę,
- układać szablony na materiałach w kratę i w paski,
- szyc wyroby odzieżowe z materiałów w paski i kratę stosując zasady pasowania.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Warstwowanie materiałów odzieżowych w paski i w kratę.
- Układanie szablonów na materiale w paski i w kratę.
- Wykrawanie elementów wyrobów. Zasady rozkroju.
- Kompletowanie wykrojów.
- Szycie wyrobów odzieżowych z materiałów w kratę i w paski.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 40,5 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych,
- modele wyrobów i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do rozkroju, szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia wyrobów z materiału w kratę lub w paski.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj bluzkę w paski według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: 6 godzin (czas może ustalić nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu). Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- szyc skafandry (kurtki) z kapturem,
- montować wkłady ocieplające do poszczególnych części wyrobu,
- stosować różne węzły technologiczne,
- szyc kurtki (skafandry) raglan i kimono.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie kurtek w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Montowanie wkładów ocieplających, podszewki i materiału zasadniczego kurtki.
- Szycie kurtek (skafandrów) typu raglan i kimono o różnych rodzajach zapięć.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 54 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli kurtek,
- modele kurtek i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia kurtek.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj kurtkę według danej dokumentacji techniczno-technologicznej.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: ustali nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

Moduł jednostkowy: Szycie marynarek i płaszczy dla różnych grup wiekowych.

ZP18

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- szyc marynarki (płaszcze):
 - * jedno- i dwurzędowe,
 - * w pasy i w kratę,
 - * raglan i kimono,
- szyc płaszcze ocieplane i wykończone futrem sztucznym.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Szycie marynarek (płaszczy) w oparciu o dokumentację wyrobu oraz tabele wymiarów.
- Szycie marynarek (płaszczy) na różne pory roku i okazje dla różnych grup wiekowych..
- Szycie marynarek (płaszczy) jedno- i dwurzędowych, w pasy i w kratę.
- Szycie marynarek (płaszczy) typu raglan i kimono, z rękawem jedno- lub dwuczęściowym.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.

CZAS: 45 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli wyrobów,
- modele wyrobów i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy szycia węzłów technologicznych,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności szycia marynarek (płaszczy).

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Uszyj płaszcz według danej dokumentacji techniczno-technologicznejj.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- materiał i dodatki krawieckie,
- wykroje wyrobu,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

Standard wykonania:

Czas: ustali nauczyciel w zależności od stopnia złożoności montażu wyrobu. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

Zawód: KRAWIEC

Moduł ogólny: ZAJĘCIA PRAKTYCZNE

**Moduł jednostkowy: Konfekcyjne wytwarzanie wyrobów
odzieżowych dla różnych grup wiekowych.**

ZP 19

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- konfekcyjnie wytwarzać wyroby odzieżowe dla wybranych grup wiekowych.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Konfekcyjne wytwarzanie odzieży dla różnych grup wiekowych w dowolnym systemie, według harmonogramu zamiany stanowisk pracy przy wykonywaniu poszczególnych operacji.

CZAS: 40,5 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- uproszczona dokumentacja techniczno-technologiczna modeli wyrobów,
- modele wyrobów i wykroje,
- plansze, foliogramy prezentujące fazy montowania wyrobu,
- plansze, foliogramy prezentujące systemy organizacji produkcji odzieży,
- dodatki krawieckie,
- narzędzia i przybory do szycia i prasowania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- kontrolować wyroby gotowe,
- sprawdzić zgodność poszczególnych elementów odzieży z dokumentacją techniczną wyrobu,
- sprawdzić wymiary wyrobu gotowego z dokumentacją wyrobu, z modelem i tabelą wymiarów,
- określić rodzaje błędów występujących w wyrobach odzieżowych .

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Kontrola wyrobu gotowego.
- Sprawdzanie zgodności poszczególnych elementów odzieży z dokumentacją techniczną wyrobu.
- Sprawdzanie wymiarów wyrobu gotowego z dokumentacją wyrobu, z modelem i tabelą wymiarów.
- Sprawdzanie jakości połączeń elementów wyrobu odzieżowego i porównanie błędów z normami.
- Klasyfikacja wyrobów gotowych do odpowiedniego gatunku.

CZAS: 40,5 godziny.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- dokumentacja techniczno-technologiczna modeli wyrobów,
- modele wyrobów, manekiny,
- normy gatunków odzieżowych,
- znaki kontroli jakości.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności kontrolowania wyrobów gotowych.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Sprawdź określony wyrób zgodnie z dokumentacją techniczno-technologiczną. Wskaż błędy i porównaj je z właściwymi normami.

Warunki dla ucznia:

- dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu,
- wyrób gotowy,
- normy gatunków odzieżowych,
- znaki kontroli jakości,
- manekiny.

Standard wykonania:

Czas: 20 minut. Zadanie należy wykonać bezbłędnie.

CELE KSZTAŁCENIA

W wyniku zorganizowanego procesu kształcenia uczeń będzie umiał:

- przyjąć zamówienie od klienta,
- przygotować formy (szablony),
- ustalić układ szablonów,
- odrysować i wykroić elementy odzieży,
- przygotować odzież do I i II przymiarki,
- usunąć błędy w odzieży po I i II przymiarce,
- stosować znaki umowne do oznaczania różnych rodzajów poprawek po I i II przymiarce.

TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Ustalenie fasonu wyrobu według życzeń klienta.
- Wykonanie rysunku modelowego.
- Mierzenie sylwetki klienta.
- Przygotowanie form (szablonów).
- Wykonanie optymalnego układu szablonów.
- Wykroj elementów odzieży.
- Przygotowanie odzieży do I i II przymiarki.
- I i II przymiarka.
- Zaznaczanie i usuwanie błędów w odzieży.
- Wykończenie wyrobu.
- Prasowanie międzyoperacyjne i końcowe.
- Kalkulacja kosztów szycia wyrobu.
- Odbiór wyrobu gotowego.

CZAS: 108 godzin.

STANOWISKA PRACY DYDAKTYCZNEJ

W trakcie zajęć wykorzystywane są następujące środki dydaktyczne:

- żurnale, katalogi mody,
- lustro, parawan,
- manekin,
- stanowisko pracy ręcznej i maszynowej,
- stanowisko prasownicze,
- plansze, foliogramy prezentujące typowe błędy w odzieży miarowej i sposoby ich usuwania.

POMIAR DYDAKTYCZNY

Pomiaru dydaktycznego należy dokonywać poprzez obserwację uczniów na stanowiskach pracy oraz w formie testu praktycznego sprawdzającego umiejętności pracy w usługowym wytwarzaniu odzieży.

PRZYKŁADOWE ZADANIE

Zadanie 1.

Przeprowadź pierwszą przymiarkę wyrobu i nanieś poprawki stosując właściwe ich oznaczenia.

Warunki dla ucznia:

- sfastrygowany wyrób odzieżowy przygotowany do I przymiarki,
- lustro z parawanem,
- szpilki, kreda krawiecka.

Standard wykonania:

Czas: 20 minut. Zadanie należy wykonać w sposób zadowolający klienta.

ZAWÓD

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY

ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE

WSTĘP

Realizowane moduły wymagają od ucznia umiejętności samodzielnego i logicznego analizowania prezentowanych problemów oraz znajomości i zrozumienia podstawowych pojęć i zagadnień ekonomicznych. Moduły realizowane są w klasie II i III w wymiarze 1 godziny tygodniowo.

CEL OGÓLNY

Przygotowanie absolwentów szkoły do podjęcia pracy oraz prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej oraz podjęcia pracy zawodowej.

CELE:

Uczeń będzie umiał:

- posługiwać się podstawowymi pojęciami ekonomicznymi,
- rozróżniać podstawowe rodzaje przedsiębiorstw oraz najsłabsze obszary i uwarunkowania ich funkcjonowania w gospodarce rynkowej,
- opracować wizję własnej firmy zgodnie z zainteresowaniami, predyspozycjami oraz przepisami prawa i zasadami współczesnego managementu i marketingu,
- rozróżniać podstawowe podmioty gospodarcze działające na rynku pracy,
- dokonać świadomego wyboru miejsca pracy.

STRUKTURA MODUŁU

Symbol	Nazwa modułu	Czas
KLASA II 11 godzin x 36 tygodni = 396 godzin		
ZWG – 1	Elementarne zagadnienia ekonomii	17
ZWG – 2	Samodzielna działalność gospodarcza	17
	Do dyspozycji nauczyciela	4
Razem klasa III		38
KLASA III 11 godzin x 36 tygodni = 396 godzin		
ZWG – 3	Rynek pracy	13
ZWG – 4	Aktywne poszukiwanie pracy	19
	Do dyspozycji nauczyciela	4
Razem klasa III		36
Razem:		74
W tym do dyspozycji nauczyciela:		8

Godziny do dyspozycji nauczyciela przeznaczone są do poszerzenia treści kształcenia w zależności od profilu zawodowego szkoły.

PODSTAWOWE ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE WE WSZYSTKICH MODUŁACH JEDNOSTKOWYCH

- słownik ekonomiczny,
- obowiązujące akty prawne dotyczące warunków tworzenia i funkcjonowania podmiotów gospodarczych,
- kodeks: pracy, cywilny, handlowy,
- zestawy *foliogramów*, *plansz do prezentacji* omawianych pojęć.

WSKAZÓWKI METODYCZNE

Realizacja modułów składających się na przedmiot "Zarys wiedzy o gospodarce" ma dla przyszłych absolwentów szkoły zasadnicze znaczenie. Wynika stąd konieczność użycia w realizacji treści kształcenia takich metod nauczania, które zapewnią opanowanie przez uczniów zakładanych umiejętności. Takie postępowanie wymaga od nauczyciela znajomości aktualnej literatury przedmiotu, śledzenia na bieżąco publikacji w prasie gospodarczej. W związku z małą liczbą godzin przeznaczonych na realizację treści kształcenia należy ograniczyć wiedzę teoretyczną do niezbędnych pojęć, a skupić się na umiejętnościach praktycznych. Przy realizacji modułu ZWG-3 nauczyciel powinien zasugerować uczniom prowadzenie działalności gospodarczej przez osoby fizyczne celem uproszczenia ewidencji i dokumentacji gospodarczej. Uczniowie powinni kompletować dokumentację podmiotu gospodarczego i osobową w indywidualnych tezkach podlegających ocenie.

ZAWÓD:

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY:

ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE

ZWG-1

MODUŁ

ELEMENTARNE ZAGADNIENIA EKONOMII

JEDNOSTKOWY

UCZEŃ BĘDZIE UMIAŁ:

- podać przykłady potrzeb ludzkich określając ich rodzaj i źródło pochodzenia,
- prawidłowo posługiwać się kategoriami ekonomicznymi,
- podejmować proste decyzje ekonomiczne w oparciu o koszt alternatywny,
- rozróżniać poszczególne rodzaje rynków,
- przedstawić układ wzajemnych powiązań między wszystkimi uczestnikami rynku,
- analizować zależności między ceną, popytem i podażą,
- klasyfikować i charakteryzować podmioty gospodarcze wg różnych kryteriów,
- ustalić rodzaj i przedmiot powiązań podmiotu gospodarczego z jego otoczeniem

TREŚĆ MODUŁU:

- Potrzeby ludzkie – źródła ich powstawania i środki ich zaspokajania.
- Rzadkość dóbr i nieograniczoność potrzeb.
- Koszt alternatywny.
- Zasada racjonalnego gospodarowania i rachunek ekonomiczny.
- Rynek. Rodzaje rynków według różnych kryteriów.
- Podstawowe kategorie rynku: konkurencja, cena, popyt, podaż, pieniądz, czynniki wytwórcze, produkcja, dystrybucja, konsumpcja.
- Uczestnicy rynku.
- Rodzaje podmiotów gospodarczych i ich charakterystyka.
- Relacje podmiotu gospodarczego z jego otoczeniem.
- Zachowania podmiotu gospodarczego w warunkach dysproporcji gospodarczych (bezrobocie, inflacja).

CZAS: 17 godzin

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- słownik ekonomiczny,
- rocznik statystyczny,
- tablice (foliogramy).

POMIAR DYDAKTYCZNY:

- test sprawdzający.

ZAWÓD: **KRAWIEC**

MODUŁ OGÓLNY: **ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE**

ZWG-2

MODUŁ
JEDNOSTKOWY **SAMODZIELNA DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA**

UCZEŃ BĘDZIE UMIAŁ:

- uzasadnić wybór rodzaju działalności gospodarczej,
- opracować plan przyszłych działań (w formie biznes planu lub algorytmu działań),
- sklasyfikować składniki majątku trwałego i obrotowego,
- ustalić źródła pochodzenia majątku,
- oszacować koszty uzyskania przychodu w skali miesiąca lub roku,
- sporządzić szacunkowy rachunek zysków i strat,
- wypełnić dokumentację związaną z legalizacją i prowadzeniem działalności gospodarczej,
- sporządzić podstawowe dokumenty obrotu gospodarczego,
- sporządzić dokumentację podatkową i ubezpieczeniową.

TREŚĆ MODUŁU:

- Wybór rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
- Plan przyszłych działań czyli pomysł na sukces.
- Majątek i źródła jego pochodzenia.
- Koszty pozyskania kapitału obcego oraz koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- Rachunek zysków i strat – podstawowe pojęcia.
- Czynności prawne związane z legalizacją i prowadzeniem działalności gospodarczej.
- Ogólne zasady ewidencji i dokumentowanie zdarzeń gospodarczych.
- Dokumentacja podatkowa i ubezpieczeniowa.

CZAS: 17 godzin

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- kodeksy: cywilny i handlowy,
- inne akty normatywne regulujące zasady prowadzenia działalności gospodarczej,
- przykładowy biznes plan wybranego przedsięwzięcia,
- zestaw niezbędnych druków dokumentów,
- przykładowe bilanse otwarcia oraz rachunki zysków i strat,
- zestaw niezbędnych druków dokumentów,
- regulaminy otwierania i prowadzenia rachunków bankowych.
- miesięczne i roczne sprawozdania do urzędu skarbowego,
- tabele oprocentowania kredytów bankowych.

POMIAR DYDAKTYCZNY:

- teczka ucznia – dokumenty samodzielnie sporządzone w trakcie realizacji modułu.

ZAWÓD: **KRAWIEC**

MODUŁ OGÓLNY: **ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE**

ZWG-3

MODUŁ
JEDNOSTKOWY **RYNEK PRACY**

UCZEŃ BĘDZIE UMIAŁ:

- rozróżniać podstawowe podmioty występujące na rynku pracy,
- wskazać wzajemne relacje między poszczególnymi podmiotami na rynku pracy,
- scharakteryzować pracodawcę i pracobiorcę,
- wymienić podstawowe prawa i obowiązki pracodawcy i pracobiorcy wynikające z kodeksu pracy,
- określić prawa i obowiązki bezrobotnego,
- poszukiwać informacji o działaniach na rzecz ograniczenia bezrobocia.

TREŚĆ MODUŁU:

- Struktura rynku pracy.
- Instytucje działające na rynku pracy.
- Charakterystyka pracodawcy i pracobiorcy.
- Prawa i obowiązki bezrobotnego.

CZAS: 13 godzin

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- informatory i publikacje dotyczące instytucji działających na rynku pracy,
- kodeks pracy,
- publikacje mówiące o działaniach prowadzonych w celu ograniczenia bezrobocia.

POMIAR DYDAKTYCZNY:

- test sprawdzający.

ZAWÓD:

KRAWIEC

MODUŁ OGÓLNY: ZARYS WIEDZY O GOSPODARCE

ZWG-4

MODUŁ
JEDNOSTKOWY AKTYWNE POSZUKIWANIE PRACY

UCZEŃ BĘDZIE UMIAŁ:

- sprecyzować własne oczekiwania dotyczące przyszłego zatrudnienia,
- analizować zamieszczane w środkach masowego przekazu oferty pracy i formułować odpowiedzi na nie,
- zredagować własną ofertę pracy,
- napisać c.v., list motywacyjny oraz skompletować inne dokumenty niezbędne do podjęcia pracy,
- przygotować się do rozmowy kwalifikacyjnej,
- podjąć działania w przypadku czasowego pozostawania bez pracy.

TREŚĆ MODUŁU:

- Zgromadzenie informacji o lokalnym rynku pracy oraz instytucjach pomocnych w poszukiwaniu pracy.
- Sporządzenia planu poszukiwania pracy.
- Metody poszukiwania pracy.
- Dokumentacja osobowa związana z podjęciem pracy.
- Spotkanie z pracodawcą – rozmowa kwalifikacyjna.
- Tryb zawierania i rozwiązywania umów o pracę.
- Formy kształcenia i doskonalenia zawodowego.

CZAS: 19 godzin

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- kodeks pracy,
- ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- wzory c.v., listów motywacyjnych oraz innych dokumentów związanych z zatrudnieniem,
- filmy video, nagrania magnetofonowe,
- broszurki, ulotki i inne materiały o zawodach i miejscach zatrudnienia.

POMIAR DYDAKTYCZNY:

- teczka ucznia -- dokumenty samodzielnie sporządzone w trakcie realizacji modułu.